

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มบุคคลต่าง ๆ กล่าวคือ กลุ่มบุคคลผู้ทำหน้าที่ผู้บริหาร ส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ และครูประจำชั้นของกรุงเทพมหานคร และนำข้อมูลดังกล่าวมา คำนวณหาคาสถิติ ตามรายละเอียดที่แสดงไว้แล้วในบทที่ ๓ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งผู้วิจัยจะเสนอ เป็นหัวข้อ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวใน โรงเรียนประถมศึกษา

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

- คานครูแนะแนว
- คานผู้บริหารโรงเรียน
- คานคณะครูในโรงเรียน
- คานตัวนักเรียน
- คานผู้ปกครองนักเรียน
- คานอื่น ๆ

ตอนที่ ๑   ความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ และการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษา

ผู้บริหารส่วนกลาง

ตารางที่ ๕   ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับหน้าที่
ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
	<u>หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร</u>			
๑.	เป็นผู้กำหนดนโยบายและเป้าหมายให้โรงเรียนทุก แห่งจัดโครงการแนะแนวขึ้นแก่นักเรียน	๑.๘๘	๑.๖๘	ปฏิบัติน้อย
๒.	เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครูใหญ่และคณะครู เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านแนะแนวที่ถูกต้อง	๒.๗๗	๑.๕๖	ปฏิบัติปานกลาง
๓.	ทำการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใหญ่และคณะครู ดำเนินการจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน โดยเร็ว	๓.๘๘	๑.๐๑	ปฏิบัติปานกลาง
๔.	ให้ความสำคัญต่อการจัดโครงการแนะแนวใน โรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบ มากขึ้น	๓.๓๓	๑.๐๐	ปฏิบัติปานกลาง
๕.	สามารถรับฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลือในการ แก้ปัญหาและให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาทุก ด้านแก่โรงเรียนอย่างเต็มที่	๓.๒๒	๐.๖๖	ปฏิบัติปานกลาง
๖.	ติดตามความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานแนะแนว ของครูใหญ่และคณะครูในความรับผิดชอบทุกระยะ	๓.๑๑	๐.๖๐	ปฏิบัติปานกลาง

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๓.	จัดหาและพิจารณาแต่งตั้งครูแนะแนวที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และทักษะในงานแนะแนวให้แก่โรงเรียนที่ยังขาดครูแนะแนวอยู่	๑.๖๖	๑.๖๕	ปฏิบัติน้อย
๔.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนได้เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ทางงานแนะแนว ผ่านการจัดประชุมอบรมสัมมนาอยู่เสมอ	๓.๔๔	๑.๓๔	ปฏิบัติปานกลาง
๕.	ได้มีการเตรียมครูแนะแนวให้แก่โรงเรียนด้วยการอนุญาตให้ครูลาศึกษาต่อได้	๒.๓๓	๒.๐๖	ปฏิบัติน้อย
๑๐.	ได้จัดสรรงบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับกิจการแนะแนว โดยเฉพาะให้แก่โรงเรียนที่ต้องการอย่างเพียงพอและทั่วถึง	๑.๘๘	๑.๘๖	ปฏิบัติน้อย
๑๑.	ได้มีการควบคุมดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนในความรับผิดชอบอย่างใกล้ชิด	๒.๒๒	๑.๔๘	ปฏิบัติน้อย
๑๒.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูทำการวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อจะได้วางแผนปรับปรุงให้การช่วยเหลืออย่างเต็มที่ต่อไป	๒.๑๑	๑.๖๕	ปฏิบัติน้อย
<u>ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน</u>				
๑.	ยังไม่มีเวลาจำเป็นอันใดที่จะต้องมาจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน	๑.๓๓	๑.๓๐	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	X̄	S.D.	ความหมาย
๒.	โรงเรียนเสียงบประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนวโดย ไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า ควรจะนำงบประมาณนั้นไปส่งเสริม กิจกรรมอื่น	๒.๐๐	๐.๕๐	ไม่เห็นด้วย
๓.	ถ้าหากโรงเรียนเล็กโครงการแนะแนว อาจทำให้นักเรียน เกิดปัญหาในการปรับตัวและยากที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้น	๓.๕๕	๐.๘๘	ไม่แน่ใจ
๔.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นซ้ำซ้อน กับหน่วยงานอื่น ๆ	๑.๖๖	๐.๕๐	ไม่เห็นด้วย
๕.	โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนวิชาการศึกษาของโรงเรียน สำเร็จได้ตามเป้าหมาย	๔.๑๑	๐.๗๘	เห็นด้วย
๖.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนนิยมจัดกันเป็นครั้งคราว นาน ไปก็ล้าสมัย	๒.๔๔	๐.๕๒	ไม่เห็นด้วย
๗.	กล่าวโดยส่วนรวม โครงการแนะแนวมีความจำเป็นต่อกระบวน การเรียนการสอนในโรงเรียนมาก	๔.๔๔	๐.๕๒	เห็นด้วย
๘.	โรงเรียนแต่ละโรงควรมีครูแนะแนวที่มีชั่วโมงสอนน้อยและให้ รับผิดชอบงานแนะแนวโดยตรงอย่างน้อย ๑ คน	๔.๑๑	๐.๖๐	เห็นด้วย
๙.	โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวในโรงเรียนออกไปให้ กว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	๔.๔๔	๐.๕๒	เห็นด้วย
๑๐.	โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวเพราะว่านักเรียนทุกคน ยังไม่มีปัญหาอะไร	๑.๘๘	๐.๕๒	ไม่เห็นด้วย
๑๑.	การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือ	๓.๔๔	๐.๗๒	ไม่แน่ใจ
๑๒.	การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจในการตัดสินใจ ใจด้วยตัวของเขาเอง	๒.๒๒	๐.๘๓	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๓.	นักเรียนยังมีความคิดเชิงเหตุผลไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการแก้ปัญหา	๓.๗๗	๐.๘๓	เห็นด้วย
๑๔.	นักเรียนยอมมีความสามารถประจำตัวและถ้าได้จัดสถานการณ์ที่เหมาะสมจะสามารถช่วยตัวเองได้	๓.๓๓	๐.๘๖	ไม่แน่ใจ
๑๕.	นักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่าง ๆ จากบริการแนะแนวของโรงเรียน	๒.๑๑	๐.๗๕	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ ๕ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น ผู้บริหารปฏิบัติค่อนข้างน้อยในการ เป็นผู้กำหนดนโยบายและ เป้าหมายให้โรงเรียนทุกแห่งจัดโครงการแนะแนวขึ้นเพื่อ นักเรียน นอกจากนี้สิ่งที่ผู้บริหารยังคงปฏิบัติค่อนข้างน้อยในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ การจัดหาพิจารณาแต่งตั้งครูแนะแนวให้แก่โรงเรียน การเตรียมครูแนะแนวด้วยการอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ การจัดสรร เครื่องมือ เครื่องใช้และงบประมาณสำหรับการแนะแนว การควบคุมดูแล การตรวจสอบและการประเมินผลการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนใน ความรับผิดชอบการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการแนะแนวในโรงเรียน / และวางแผนการปรับปรุงและให้ความช่วยเหลืองาน คำนแนะแนวยังน้อย สิ่งที่ผู้บริหารได้ปฏิบัติและอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครูใหญ่และคณะครู เกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวที่ถูกต้อง การให้ความสำคัญต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน การรับฟังปัญหาและการให้ความช่วยเหลือ ตลอดจน การติดตามผลการปฏิบัติงานแนะแนวของครูใหญ่ สรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนกลางทุกฝ่ายยังปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบยังไม่มากเท่าที่ควร

สำหรับความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา นั้น ผู้บริหารมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไปในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจ สิ่ง ที่เห็นด้วย ได้แก่ โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนวิชาการของโรงเรียนสำเร็จได้ตามเป้าหมาย

ช่วยให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล โรงเรียนแต่ละแห่งต้องมีครูแนะแนวอย่างน้อย ๑ คน โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวให้มากขึ้น และเห็นว่า นักเรียนยังต้องการความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาจากครู ส่วนสิ่งที่ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยคือความเห็นที่ว่า ยังไม่มีความจำเป็นจะต้องจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน โรงเรียนเสี่ยงงบประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนวโดยไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า โครงการแนะแนวเป็นงานที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น เป็นโครงการที่จุกจิกเป็นครั้งคราว โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการการแนะแนวให้กับเด็กที่ยังไม่มีปัญหา การแนะแนวทำให้นักเรียนยุ่งยากใจและไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ตลอดจนนักเรียนระดับประถมศึกษาไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่าง ๆ จากโรงเรียนได้ เรื่องที่ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจเป็นส่วนน้อยคือในความคิดว่า ถ้าโรงเรียนเลิกโครงการแนะแนวแล้ว อาจทำให้นักเรียนเกิดปัญหาในการปรับตัวและไม่สามารถแก้ปัญหาได้ หรือ การให้ค่าปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ตลอดจนไม่แน่ใจที่ว่า นักเรียนยอมมีความสามารถประจำตัวสูง ถ้าได้จัดสถานการณ์ที่เหมาะสมให้ เขาจะสามารถช่วยตัวเองได้ สรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นด้วยกับความสำเร็จของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นอย่างยิ่งและเห็นว่าฝ่ายบริหารควรให้การสนับสนุนในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนทุก ๆ ด้านให้มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศึกษานิเทศก์

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับหน้าที่
ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>หน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์</u>				
๑.	เป็นผู้ดำเนินการให้โรงเรียนได้จัดโครงการแนะแนวขึ้น เพื่อนักเรียนทุกคนตามนโยบายและเป้าหมายที่สำนักงาน ศึกษารุงเทพมหานครกำหนดไว้	๓.๒๐	๑.๐๖	ปฏิบัติปานกลาง
๒.	เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครูใหญ่และคณะครู เกี่ยว กับการดำเนินงานแนะแนวที่ถูกต้อง	๓.๑๒	๑.๑๑	ปฏิบัติปานกลาง
๓.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและคณะครูดำเนินการจัด โครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนโดยเร็ว	๓.๑๖	๑.๐๘	ปฏิบัติปานกลาง
๔.	ทำการชี้แจงแก่ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนที่รับผิดชอบ ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการจัดโครง การแนะแนวในโรงเรียน	๓.๒๕	๑.๑๘	ปฏิบัติปานกลาง
๕.	สามารถรับฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลือในการแก้ ปัญหาทุกด้าน เช่น ปัญหาขาดครูแนะแนวแก่โรงเรียน ที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างเต็มที่	๒.๘๗	๑.๑๘	ปฏิบัติปานกลาง
๖.	ติดตามความเคลื่อนไหวในการปฏิบัติงานแนะแนวของ ครูใหญ่และครูในโรงเรียนทุกระยะ	๒.๕๐	๑.๔๘	ปฏิบัติน้อย
๗.	ทำการสำรวจและให้ความช่วยเหลือโรงเรียนที่ยังไม่ ได้จัดโครงการแนะแนวไว้ริเริ่มจัดโครงการแนะแนว ขึ้นเป็นครั้งแรกภายใต้คำแนะนำของศึกษานิเทศก์	๒.๕๐	๑.๓๕	ปฏิบัติน้อย

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๘.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนได้ เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์งานและแนวทางการจัด ประชุมอบรมสัมมนาและอื่น ๆ อยู่เสมอ	๒.๖๒	๑.๓๘	ปฏิบัติน้อย
๙.	ทำการพิจารณาคัดเลือกครูในโรงเรียนที่เหมาะสมเสนอ ให้ผู้บริหารอนุมัติให้ลาศึกษาต่อทางการแนะแนวได้	๑.๓๗	๑.๖๘	ปฏิบัติน้อยที่สุด
๑๐.	ทำการพิจารณาคัดเลือกครูที่มีความสามารถ มีประสบ การณ์และทักษะในงานแนะแนวพอสมควร เสนอต่อผู้บริหาร ให้แต่งตั้งเป็นครูแนะแนวประจำในโรงเรียน	๑.๒๕	๑.๖๒	ปฏิบัติน้อยที่สุด
๑๑.	จัดสรรงบประมาณและการวิจัยงานแนะแนวประจำใน โรงเรียน	๑.๐๘	๑.๕๓	ปฏิบัติน้อยที่สุด
๑๒.	จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการแนะแนว โดย เฉพาะให้โรงเรียนอย่างเพียงพอ	๑.๖๖	๑.๕๒	ปฏิบัติน้อย
๑๓.	ให้มีการควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดโครงการ แนะแนวของโรงเรียนในควมรับผิดชอบอย่างใกล้ชิด	๑.๘๕	๑.๕๑	ปฏิบัติน้อย
๑๔.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียนทำ การวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของการแนะแนวใน โรงเรียน เพื่อทำผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขงานแนะแนว ของโรงเรียนให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	๒.๐๘	๑.๕๘	ปฏิบัติน้อย
๑๕.	สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนได้ รู้จักผลิตและใช้เครื่องมือทดสอบทางงานแนะแนว เช่น การ ใช้ขอทดสอบมาตรฐานและอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้อง	๒.๐๘	๑.๖๕	ปฏิบัติน้อย

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน</u>				
๑.	ยังไม่มีควา ^๑ จำเป็นอันใ ^๑ ก ^๑ ที่จะต ^๑ องมาจัดโครงการแนะแนว ^๑ ขึ้น ในโรงเรียน	๒.๐๐	๑.๒๕	ไม่เห็นคว ^๑ ย
๒.	โรงเรียนเสี ^๑ งงบประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนวโดย ไม่ได้รับประ ^๑ โยชน์คุ้มค ^๑ า ควรจะนำงบประมา ^๑ ดนั้นไปส่งเสริม กิจกรรมอื่น	๑.๘๓	๐.๘๖	ไม่เห็นคว ^๑ ย
๓.	ถ้าหากโรงเรียนเล็กโครงการแนะแนว อาจทำใ ^๑ ให้นักเรียน เกิดปัญห ^๑ าในการปรับค ^๑ ัวและยากที่ ^๑ จะแก้ปัญห ^๑ าเหล่านั้น	๔.๐๘	๐.๕๔	เห็นคว ^๑ ย
๔.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนเป็นหน ^๑ วยงานที่ต ^๑ งชน ^๑ ้าช ^๑ อน กับหน ^๑ วยงานอื่น ๆ	๑.๘๓	๐.๕๑	ไม่เห็นคว ^๑ ย
๕.	โครงการแนะแนวช่วยใ ^๑ งานค ^๑ านวิชาการของโรงเรียน สำเร็จใ ^๑ ค ^๑ ตามเป ^๑ ้าหมาย	๔.๒๐	๐.๗๒	เห็นคว ^๑ ย
๖.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนนิยมจัดกันเป็นค ^๑ ั้งคร ^๑ าว นาน ไปก็ล ^๑ ้าสมัย	๒.๓๗	๑.๒๘	ไม่เห็นคว ^๑ ย
๗.	กล่าวโดยสร ^๑ วมโครงการแนะแนวมีคว ^๑ าจำเป็นต ^๑ อกระบวน การเรี ^๑ นการสอนในโรงเรียนมาก	๔.๑๖	๐.๘๖	เห็นคว ^๑ ย
๘.	โรงเรียนแต่ละโรงคว ^๑ รมีคร ^๑ ุแนะแนวที่ ^๑ มีช ^๑ วโมงสอนน ^๑ อยและ ใ ^๑ รับผิดชอบงานแนะแนวโดยค ^๑ งอยางน ^๑ อย ๑ คน	๔.๑๒	๐.๗๔	เห็นคว ^๑ ย
๙.	โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวในโรงเรียนออกไปใ ^๑ กว้างขวางและสม ^๑ บูรณ์ยิ่ง ^๑ ขึ้น	๔.๒๕	๐.๗๕	เห็นคว ^๑ ย
๑๐.	โรงเรียนยังไม่คว ^๑ รจัดบริการแนะแนวเพราะนักเรี ^๑ นทุกคน ยังไม่ม ^๑ ีปัญห ^๑ าอะไร	๑.๗๕	๐.๖๘	ไม่เห็นคว ^๑ ย

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๑.	การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าสนใจ	๓.๖๒	๐.๗๑	เห็นด้วย
๑๒.	ผู้ทำการแนะแนวมักจะบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูแนะนำมากกว่าให้นักเรียนรู้จักเลือกวิธีปฏิบัติได้ด้วยตนเอง	๒.๖๒	๑.๐๑	ไม่แน่ใจ
๑๓.	ครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับบริการแนะแนวในโรงเรียนควรมีวุฒิทางการแนะแนวหรือจิตวิทยา	๔.๒๐	๐.๔๓	เห็นด้วย
๑๔.	การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจในการตัดสินใจด้วยตัวของเขาเอง	๒.๑๖	๐.๕๑	ไม่เห็นด้วย
๑๕.	นักเรียนยังมีความคิดเชิงเหตุผลไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการแก้ปัญหา	๓.๕๑	๐.๗๑	เห็นด้วย
๑๖.	นักเรียนยอมมีความสามารถประจำตัวและสามารถช่วยตัวของเขาเองได้	๒.๔๓	๑.๐๕	ไม่แน่ใจ
๑๗.	นักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่าง ๆ จากบริการแนะแนวของโรงเรียน	๑.๔๗	๐.๔๕	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ ๖ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น สศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางในการ เป็นผู้ดำเนินการให้โรงเรียนได้จัดโครงการแนะแนวขึ้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนตามนโยบายและเป้าหมายที่สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครกำหนดไว้ สิ่งต่อไปที่ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ได้แก่ เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำแก่ครูใหญ่และคณะครูเกี่ยวกับการดำเนินงานค่านแนะแนวที่ถูกต้อง ส่งเสริมให้ครูจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน ชี้แจงให้ครูใหญ่และครูเห็นความสำคัญของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน รับฟังปัญหาและให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหา ส่วนสิ่งที่ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติกันอยู่แต่อยู่ในระดับที่ค่อนข้างน้อยได้แก่การติดตามการปฏิบัติงานแนะแนวของครูใหญ่และครูในโรงเรียน การสำรวจ

และให้ความช่วยเหลือโรงเรียนที่ยังไม่ได้จัดโครงการแนะแนว สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใหญ่และครูได้เพิ่มพูนความรู้ความถนัดแนะแนวอยู่เสมอ จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับงานแนะแนวให้ใหม่การควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนในเขตรับผิดชอบ การส่งเสริมให้ครูใหญ่และคณะครูได้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงงานด้านโครงการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ครูรู้จักผลิตและใช้เครื่องมือทดสอบทางคำแนะนำอย่างไคเดล จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติงานดังกล่าวแล้ว แต่น้อย ๆ ครูสมควรจะได้มีการทบทวนและเร่งรัดให้ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติให้มากขึ้น สิ่งที่ศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติที่น้อยที่สุดหรือแทบจะไม่ได้ปฏิบัติกันเลย ได้แก่ การคัดเลือกครูที่เหมาะสมในโรงเรียนให้ลาศึกษาต่อหรือทำหน้าที่ครูแนะแนวประจำในโรงเรียน จัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยคำแนะนำในโรงเรียนโดยเฉพาะ

สำหรับค่าความคิดเห็นเฉลี่ยของศึกษานิเทศก์ที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ประถมศึกษานั้น ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ในเรื่องต่อไปนี้จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไปทั้งที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่แน่ใจ จะขอแยกอธิบายในลักษณะที่เห็นด้วย ได้แก่ หากโรงเรียนเล็กโครงการแนะแนวอาจทำให้นักเรียนเกิดปัญหาในการปรับตัว โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนด้านวิชาการของโรงเรียนสำเร็จได้ตามเป้าหมาย โครงการแนะแนวจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน โรงเรียนแต่ละแห่งควรมีครูแนะแนวอย่างน้อย ๑ คน โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวให้มากขึ้น การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ครูที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับบริการแนะแนวในโรงเรียนควรมีวุฒิการแนะแนวหรือจิตวิทยา นักเรียนมีความคิดเชิงเหตุผลไม่ตีโพยตีพายต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการแก้ปัญหา เป็นต้น ส่วนสิ่งที่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในลักษณะไม่เห็นด้วย ได้แก่ ยังไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องมาจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน - โรงเรียนเสี่ยงงบประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนวโดยไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า โครงการแนะแนวเป็นหน่วยงานที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น โครงการแนะแนวจัดกันเป็นครั้งคราว โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวให้กับเด็ก การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากและไม่สามารถตัดสินใจได้ นักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่าง ๆ จากโรงเรียนได้ จากสิ่งที่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยนี้ พออธิบายได้ว่าศึกษานิเทศก์เห็นความสำคัญและความจำเป็นของโครงการ

แนะแนวในโรงเรียนเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่คุณศึกษาพิเศษก็มีความคิดเห็นไม่แน่ใจอยู่บ้างเล็กน้อย
 ได้แก่ ผู้ทำการแนะแนวมักจะบอกให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูแนะนำมากกว่าให้นักเรียนรู้จักเลือกวิธี
 ปฏิบัติโดยตัวตนเอง และมีความคิดเห็นว่า นักเรียนประถมศึกษาที่มีความสามารถประจำตัวและสามารถ
 ช่วยตัวของเขาเองได้ เป็นต้น อธิบายไว้ว่า ศึกษาพิเศษส่วนใหญ่เข้าใจหลักการ ความสำคัญและ
 ความจำเป็นของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงและเห็นว่า
 ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนด้านบุคลากร งบประมาณ ตลอดจนการกำหนดนโยบายที่แนชัด ส่งเสริม
 และเร่งรัดให้ศึกษาพิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่ให้มากขึ้น โดยเฉพาะการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดโครงการ
 แนะแนวในโรงเรียน

ครูใหญ่

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>หน้าที่ความรับผิดชอบของครูใหญ่</u>				
๑.	ครูใหญ่ต้อง ศึกษาเกี่ยวกับความหมายและจุดมุ่งหมาย ของโครงการแนะแนวได้เป็นอย่างดี	๔.๒๒	๐.๖๓	ปฏิบัติมาก
๒.	เป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายของโครงการแนะแนวจาก ความต้องการและความจำเป็นของนักเรียน	๓.๘๘	๐.๗๙	ปฏิบัติมาก
๓.	เป็นผู้วางนโยบายและ เป้าหมายของการจัดโครงการ แนะแนวของ โรงเรียนให้คณะครูและนักเรียนทราบ อย่างชัดเจน	๔.๐๕	๐.๘๐	ปฏิบัติมาก
๔.	เป็นผู้ริเริ่มจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนร่วมกับ คณะครูและครูแนะแนว	๔.๐๘	๐.๗๖	ปฏิบัติมาก

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	χ ²	S.D.	ความหมาย
๕.	เป็นผู้บริหารงานแนะแนวในโรงเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาในปัจจุบัน	๓.๘๔	๐.๘๒	ปฏิบัติมาก
๖.	เป็นผู้กำหนดบทบาทหน้าที่ที่ควรปฏิบัติให้แก่ครูในโรงเรียน	๓.๗๒	๐.๘๐	ปฏิบัติมาก
๗.	เป็นผู้นำในทางปฏิบัติงานแนะแนวแก่ครูในโรงเรียนเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย	๓.๗๗	๐.๖๗	ปฏิบัติมาก
๘.	เป็นผู้รับฟังความคิดเห็นจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้สามารถปรับปรุงงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๔.๓๔	๐.๖๐	ปฏิบัติมาก
๙.	ควบคุมดูแลและวางแผนปฏิบัติงานกับครูแนะแนวและคณะครูในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด	๓.๘๑	๐.๗๔	ปฏิบัติมาก
๑๐.	จัดให้มีการอบรมความรู้คานแนะแนวแก่คณะครูในโรงเรียนอยู่เสมอ ๆ	๓.๓๐	๐.๘๘	ปฏิบัติปานกลาง
๑๑.	พิจารณาคัดเลือกครูแนะแนวที่เหมาะสมจากความรู้ บุคลิกภาพ และประสบการณ์ในทางแนะแนวแต่งตั้งให้เป็นครูแนะแนวของโรงเรียน	๓.๘๑	๑.๑๐	ปฏิบัติมาก
๑๒.	จัดให้มีสำนักงานแนะแนวพร้อมด้วยเอกสารและเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานแนะแนวอย่างเพียงพอ	๓.๐๔	๑.๓๔	ปฏิบัติปานกลาง
๑๓.	จัดให้มีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวอย่างทั่วถึง	๓.๔๐	๑.๐๔	ปฏิบัติปานกลาง
๑๔.	พยายามส่งเสริมและขยายงานแนะแนวคานต่าง ๆ ใ้กว้างขวางขึ้น	๓.๕๑	๐.๘๓	ปฏิบัติปานกลาง
๑๕.	เป็นผู้สนับสนุนให้ครูแนะแนวใช้กลวิธีและอุปกรณ์ในการสำรวจเก็บอย่างถูกต้องเหมาะสม	๓.๕๘	๑.๐๘	ปฏิบัติมาก

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๖.	สนับสนุนส่งเสริมให้ครูแนะแนวและคณะครูทำการสำรวจปัญหาและความต้องการ ของนักเรียนทั้งโรงเรียน	๓.๓๖	๐.๘๖	ปฏิบัติมาก
๑๗.	พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูใช้วิธีสำรวจปัญหานักเรียนได้แก่สัมภาษณ์บุคคลรอบข้าง แบบทดสอบมาตรฐาน การทำการสำรวจสถิติปัญหา ความฉันทัก ความสนใจในอาชีพและการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล	๓.๕๐	๐.๘๕	ปฏิบัติปานกลาง
๑๘.	ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูแนะแนวและคณะครูได้จัดบริการแนะแนว ได้แก่ บริการสำรวจเด็กเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้คำปรึกษา บริการจัดวางตัวบุคคลและบริการติดตามผลประเมินผลในโรงเรียนอย่างกว้างขวางและจริงจัง	๓.๕๒	๐.๘๔	ปฏิบัติปานกลาง
๑๙.	จัดและส่งเสริมให้ครูแนะแนวและคณะครูได้มีการวัดผลประเมินผลการให้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้ผลการประเมินมาปรับปรุงบริการแนะแนวของโรงเรียนให้ก้าวหน้าต่อไป	๓.๔๔	๐.๘๕	ปฏิบัติปานกลาง
<u>ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน</u>				
๑.	ยังไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะต้องมาจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน	๑.๘๑	๐.๕๓	ไม่เห็นด้วย
๒.	โรงเรียนเสี่ยงประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนว โดยไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า ควรจะนำงบประมาณนั้นไปส่งเสริมกิจกรรมอื่น	๑.๖๖	๐.๗๖	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๓.	ถ้าหากโรงเรียนเล็กโครงการแนะแนว อาจทำให้นักเรียนเกิดปัญหาในการปรับตัวและยากที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้น	๓.๖๓	๐.๕๕	เห็นด้วย
๔.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ๆ	๒.๑๓	๐.๕๒	ไม่เห็นด้วย
๕.	โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนสามารถของโรงเรียนสำเร็จได้ตามเป้าหมาย	๕.๐๕	๐.๖๔	เห็นด้วย
๖.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนนิยมจัดกันเป็นครั้งคราว นานไปก็ล้าสมัย	๒.๖๒	๑.๑๐	ไม่แน่ใจ
๗.	กล่าวโดยส่วนรวม โครงการแนะแนวมีความจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนมาก	๔.๓๐	๐.๕๔	เห็นด้วย
๘.	โรงเรียนแต่ละโรงเรียนมีครูแนะแนวที่มีชั่วโมงสอนน้อยและให้รับผิดชอบงานแนะแนวโดยตรงอย่างน้อย ๑ คน	๔.๑๑	๐.๓๖	เห็นด้วย
๙.	โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวในโรงเรียนออกไปให้กว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	๔.๐๕	๐.๖๒	เห็นด้วย
๑๐.	โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวเพราะว่านักเรียนทุกคนยังไม่มีปัญหาอะไร	๑.๖๔	๐.๓๕	ไม่เห็นด้วย
๑๑.	การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือ	๓.๖๒	๐.๖๘	เห็นด้วย
๑๒.	การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจในการตัดสินใจด้วยตัวของเขาเอง	๒.๑๕	๐.๔๑	ไม่เห็นด้วย
๑๓.	นักเรียนยังมีความคิดเชิงเหตุผลไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการแก้ปัญหา	๓.๕๘	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๔.	นักเรียนย่อมมีความสามารถประจำตัวและสามารถช่วยตัวของเขาเองได้	๒.๕๕	๐.๕๑	ไม่แน่ใจ
๑๕.	นักเรียนระดับประถมศึกษาฯ ยังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่าง ๆ จากบริการแนะแนวของโรงเรียน	๒.๐๑	๐.๘๕	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ ๗ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น ครูใหญ่ไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง สิ่งที่ไ้ปฏิบัติมาก ได้แก่ แสวงหาความรู้เกี่ยวกับ การแนะแนวเป็นอย่างดี เป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายของ โครงการแนะแนวตามความต้องการและความจำเป็นของนักเรียน เป็นผู้วางนโยบายและเป้าหมายของการจัดโครงการแนะแนว เป็นผู้ริเริ่มจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน ร่วมกับครู เป็นผู้บริหารงานแนะแนวให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการให้การศึกษาในปัจจุบัน เป็นผู้กำหนดบทบาทหน้าที่คานการแนะแนวให้กับคณะครูในโรงเรียน เป็นผู้นำในทางปฏิบัติงานแนะแนวร่วมกับคณะครูให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผู้รับฟังความคิดเห็นจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย ควบคุมดูแลและวางแผนปฏิบัติงานแนะแนวร่วมกับครูอย่างใกล้ชิด พิจารณาคัดเลือกครูที่มีบุคลิกภาพดีเป็นครูแนะแนวของโรงเรียน เป็นผู้สนับสนุนให้ครูแนะแนวใช้กลวิธีและอุปกรณ์ในการสำรวจเด็กอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้ครูแนะแนวทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียนทั้งโรงเรียน ส่วนการปฏิบัติงานของครูใหญ่ที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปฏิบัติงานในด้านจัดอบรมความรู้ด้านแนะแนวให้กับครูในโรงเรียน จัดให้มีสำนักงานแนะแนวพร้อมเอกสารและเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับงานแนะแนว จัดให้มีประชาสัมพันธ์งานแนะแนวอย่างทั่วถึง พยายามส่งเสริมและขยายงานแนะแนวด้านต่าง ๆ ให้มากขึ้น จัดให้มีการสำรวจปัญหาของนักเรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูแนะแนวจัดบริการต่าง ๆ ในโรงเรียน จัดและส่งเสริมให้ครูแนะแนววัดผลประเมินผลการให้บริการต่าง ๆ ของโรงเรียน

สำหรับค่าความคิดเห็นเฉลี่ยของครูใหญ่จำแนกตามขนาดของโรงเรียนทุกกลุ่มที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ความคิดเห็นของครูใหญ่จะอยู่ในลักษณะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ตลอดจนไม่แน่ใจในบางเรื่องก็มี สิ่งที่ครูใหญ่ทุกกลุ่มเห็นด้วยส่วนใหญ่ ได้แก่ ถ้าหากโรงเรียนเล็กโครงการแนะแนวอาจทำให้นักเรียนเกิดปัญหาในการปรับตัว โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนวิชาการของโรงเรียนสำเร็จได้ตามเป้าหมาย โครงการแนะแนวจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียน โรงเรียนแต่ละแห่งควรมีครูแนะแนวอย่างน้อย ๑ คน โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวให้มากขึ้น การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือได้ ส่วนความคิดเห็นของครูใหญ่ทุกกลุ่มไม่เห็นด้วยในสิ่งต่อไปนี้ ได้แก่ ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน โรงเรียนเสี่ยงประมาณในการจัดโครงการแนะแนวโดยไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า โครงการแนะแนวเป็นหน่วยงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวเมื่อเด็กยังไม่มีปัญหา การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจในการตัดสินใจด้วยตนเอง นักเรียนระดับประถมศึกษา ยังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการแนะแนวของโรงเรียนได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครูประจำชั้น

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูประจำชั้นเกี่ยวกับหน้าที่
ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>หน้าที่ของครูประจำชั้น</u> <u>ท างานแนะแนว</u>				
๑.	ครูประจำชั้นต้องเข้าใจและศึกษาจุดมุ่งหมายของการ แนะแนวเป็นอย่างดี	๓.๘๘	๐.๕๕	ปฏิบัติมาก
๒.	ต้องปฏิบัติและดำเนินงานแนะแนวตามนโยบายและเป้า หมายของโรงเรียนที่มีส่วนรับผิดชอบอย่างเต็มที่	๓.๘๐	๑.๐๐	ปฏิบัติมาก
๓.	ร่วมวางแผนการจัดโครงการแนะแนวกับครูใหญ่และครูคน อื่น ๆ ในโรงเรียนของตน	๓.๘๕	๑.๑๗	ปฏิบัติปานกลาง
๔.	ครูประจำชั้นถือว่าเป็นครูแนะแนวคนหนึ่งของโรงเรียน	๓.๘๕	๑.๑๑	ปฏิบัติมาก
๕.	ทำหน้าที่ประสานงานกับครูแนะแนวของครูและคนอื่น ๆ ใน คานการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน	๓.๘๒	๑.๑๑	ปฏิบัติมาก
๖.	หน้าที่สำคัญของครูประจำชั้นก็คือ การศึกษาเด็กเป็นราย บุคคล รวบรวมข้อมูล ติดตามประเมินผลการจัดบริการ แนะแนวของโรงเรียน	๓.๘๘	๑.๐๒	ปฏิบัติมาก
๗.	ติดต่อประสานงานกับบุคคลอื่นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและ การให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด	๓.๘๕	๑.๐๐	ปฏิบัติมาก
๘.	สามารถใช้ความรู้ความสามารถ ประสมการณ์เพื่องาน แนะแนวของโรงเรียนด้วยความเต็มใจ	๓.๘๘	๐.๕๒	ปฏิบัติมาก

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ฯ	S.D.	ความหมาย
หน้าที่ของครูแนะแนว				
๕.	ครูแนะแนวต้องศึกษาและทำความเข้าใจมุ่งหมายของการแนะแนวได้เป็นอย่างดี	๔.๐๘	๑.๐๑	ปฏิบัติมาก
๑๐.	ต้องปฏิบัติและดำเนินงานแนะแนวตามนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียนที่มีส่วนรับผิดชอบอย่างเต็มที่	๓.๘๓	๐.๘๓	ปฏิบัติมาก
๑๑.	ร่วมวางแผนการจัดโครงการแนะแนวกับครูใหญ่และครูคนอื่น ๆ ในโรงเรียนของตน	๓.๗๐	๑.๐๘	ปฏิบัติมาก
๑๒.	ทำหน้าที่ประสานงานกับครูคนอื่น ๆ ในด้านการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนทั้งโรงเรียน	๓.๗๓	๐.๘๘	ปฏิบัติมาก
๑๓.	ครูที่ทำหน้าที่แนะแนว เป็นผู้นำในการใช้แบบทดสอบต่างๆ เก็บรวบรวมข้อสนเทศ ให้คำปรึกษา จัดวางตัวบุคคล ให้ความช่วยเหลือในการอบรมครูเกี่ยวกับการแนะแนว	๓.๖๖	๑.๑๒	ปฏิบัติมาก
๑๔.	เป็นที่ปรึกษาแก่คณะครูและนักเรียนทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงงานแนะแนวของโรงเรียนให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ	๓.๘๘	๑.๑๑	ปฏิบัติมาก
๑๕.	ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวต้อง ( ) มีประสบการณ์และผ่านการฝึกอบรมคนแนะแนวมาเป็นอย่างดีและสามารถปฏิบัติงานได้เป็นผลดี เป็นที่ปรึกษาแก่ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียน	๔.๐๒	๐.๘๘	ปฏิบัติมาก
๑๖.	ครูที่ทำหน้าที่แนะแนวได้คั้นจะต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีเหตุผล มีความจริงใจกับทุกคนและเป็นผู้มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสมกับงานแนะแนวอีกด้วย	๔.๑๒	๐.๘๘	ปฏิบัติมาก
๑๗.	ต้องเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี มีความเมตตากรุณา เข้าใจถึงความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน	๔.๒๗	๐.๘๐	ปฏิบัติมาก

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	χ ²	S.D.	ความหมาย
๑๘.	ครูแนะแนวจะต้องใช้ความเป็นผู้มีคุณธรรมเพื่อสวัสดิภาพของผู้นับบริการ ปกป้องความลับของนักเรียน เป็นกันเองกับนักเรียน และเสียสละเวลาให้กับงานแนะแนวอย่างเต็มที่	๔.๒๖	๐.๕๐	ปฏิบัติมาก
๑๙.	มีความสนใจและกระตือรือร้นอยากเป็นครูแนะแนวที่ถึ่	๔.๐๔	๐.๘๔	ปฏิบัติมาก
๒๐.	สนับสนุนการจัดกิจกรรมแนะแนว ให้คำปรึกษา ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจให้แก่แก่นักเรียนด้านการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและวิธีปฏิบัติตนในสังคม	๔.๐๕	๐.๕๑	ปฏิบัติมาก
<u>ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน</u>				
๑.	ยังไม่มีควมจำเป็นอันใดที่จะต้องมาจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน	๒.๒๗	๑.๒๒	ไม่เห็นด้วย
๒.	โรงเรียนเสียงบประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนว โดยไม่ได้รับประโยชน์คุ้มค่า ควรจะหางบประมาณนั้นไปส่งเสริมกิจกรรมอื่น	๒.๕๒	๑.๑๔	ไม่เห็นด้วย
๓.	ถ้าหากโรงเรียนเลิกโครงการแนะแนว อาจทำให้แก่นักเรียนเกิดปัญหาในการปรับตัวและยากที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นได้	๓.๖๕	๐.๕๘	เห็นด้วย
๔.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ดั่งขนซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ๆ	๒.๖๔	๑.๐๘	ไม่แน่ใจ
๕.	โครงการแนะแนวช่วยให้งานด้านวิชาการของโรงเรียนสำเร็จไคตามเป้าหมาย	๓.๗๕	๐.๕๘	เห็นด้วย
๖.	โครงการแนะแนวในโรงเรียนนิยมจัดกันเป็นครั้งคราว นานไปก็ล้าสมัย	๒.๕๒	๑.๑๗	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๗.	กล่าวโดยส่วนรวม โครงการแนะแนวมีความจำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนมาก	๔.๐๖	๐.๔๕	เห็นด้วย
๘.	โรงเรียนแต่ละโรงเรียนควรมีครูแนะแนวที่มีชั่วโมงสอนน้อย และให้ความรับผิดชอบงานแนะแนวโดยตรงอย่างน้อย ๑ คน	๓.๕๓	๐.๕๘	เห็นด้วย
๙.	โรงเรียนควรขยายบริการแนะแนวในโรงเรียนออกไปให้กว้างขวางและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	๔.๐๒	๐.๔๗	เห็นด้วย
๑๐.	โรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวเพราะว่านักเรียนทุกคนยังไม่มีปัญหาอะไร	๒.๘๓	๑.๑๖	ไม่เห็นด้วย
๑๑.	การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเป็นที่น่าเชื่อถือ	๓.๕๕	๐.๔๘	เห็นด้วย
๑๒.	การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจในการตัดสินใจด้วยตัวของเขาเอง	๒.๗๐	๑.๐๘	ไม่แน่ใจ
๑๓.	นักเรียนยังมีความคิดเชิงเหตุผลไม่เพียงพอ จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการแก้ปัญหา	๓.๖๕	๐.๘๒	เห็นด้วย
๑๔.	นักเรียนยอมมีความสามารถประจำตัวและสามารถช่วยตัวของเขาเองได้	๓.๐๗	๐.๕๕	ไม่แน่ใจ
๑๕.	นักเรียนระดับประถมศึกษายังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่างๆ จากบริการแนะแนวของโรงเรียน	๒.๗๓	๑.๑๓	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ ๕ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ครูประจำการไม่ว่าจะเป็นครูในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางหรือขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ให้ความเห็นในทางปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับค่อนข้างมากหรือเกือบมาก ที่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางมีน้อย สิ่งที่ครู

ประจำชั้นได้ปฏิบัติมาก ได้แก่เรื่อง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการแนะแนว การได้ปฏิบัติและดำเนินงานแนะแนวตามนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน ครูประจำชั้นถือว่าเป็นครูแนะแนวคนหนึ่งของโรงเรียน ทำหน้าที่ประสานงานและให้ความร่วมมือช่วยเหลือคณาจารย์เกี่ยวกับค่านักเรียนแก่ครูแนะแนวและคณะครูของโรงเรียน มีหน้าที่ศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลและติดตามประเมินผลการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน ติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาและการให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างใกล้ชิด ใช้ความรู้และประสบการณ์เพื่องานแนะแนวของโรงเรียนอย่างเต็มที่ หน้าที่สำคัญของครูที่ทำหน้าที่แนะแนวจะเป็นผู้ทำการใช้แบบทดสอบต่าง ๆ รวบรวมข้อสนเทศให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในการอบรมครูเกี่ยวกับการแนะแนว ครูแนะแนวจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาแก่คณะครูและนักเรียนทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงงานแนะแนวของโรงเรียนให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ เห็นควยที่ว่า ครูแนะแนวต้องเป็นผู้มีความรู้ที่มีประสบการณ์และผ่านการฝึกอบรมคณาแนะแนวมาเป็นอย่างดีและสามารถปฏิบัติงานให้เป็นผลดีเป็นที่ประจักษ์แก่ครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียน นอกจากนี้จึงต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีเหตุผลดี มีบุคลิกภาพดีและจริงจังกับทุก ๆ คน มีความเมตตากรุณาถึงความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน เป็นผู้มีความซื่อสัตย์และเสียสละเวลาให้ทั้งงานแนะแนวอย่างเต็มที่ สนใจและกระตือรือร้นต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูแนะแนวได้อย่างดี ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมคณาแนะแนวต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ส่วนการปฏิบัติงานที่ครูประจำชั้นได้มีโอกาสปฏิบัติใกนน้อยหรือแทบจะกล่าวได้ว่าไม่มีเลยนั้น ได้แก่ การร่วมวางแผนการจัดโครงการแนะแนวกับครูใหญ่และครูคนอื่น ๆ ในโรงเรียน สรุปได้ว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดได้ทำหน้าที่ของครูประจำชั้นและครูแนะแนวในความรับผิดชอบอยู่ในเกณฑ์สูงมาก แต่ในค่านโยบายหรือการวางแผนปฏิบัติงานไม่มีโอกาสได้รวมปฏิบัติงานควยเลย อาจทำให้ไม่เข้าใจในค่านโยบายและจุดมุ่งหมายของการแนะแนวของโรงเรียนได้อย่างเด่นชัด อาจเป็นผลให้การปฏิบัติงานผิดเป้าหมายที่แท้จริงไปก็ได้

สำหรับความคิดเห็นเห็นเฉลี่ยของครูประจำชั้น และครูประจำชั้นที่ทำหน้าที่แนะแนวในทุกกลุ่มโรงเรียนที่มีต่อการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ความคิดเห็นของครูประจำชั้นจะอยู่ในลักษณะ เห็นควย ไม่เห็นควย หรือไม่แน่ใจ แยกค่างกันออกไปในบางเรื่อง สิ่งที่ครูประจำชั้น

เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมากหรือเกือบมากที่สุดทีเดียว ได้แก่ โรงเรียนเล็กโครงการแนะแนวแล้วอาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว โครงการแนะแนวช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ และครูแต่ละแห่งควรมีครูแนะแนวอย่างน้อย ๑ คนและต้องมีชั่วโมงสอนน้อยด้วย ควรให้มีการขยายบริการแนะแนวในโรงเรียนออกไปให้กว้างขวาง การให้คำปรึกษาของครูแนะแนวเชื่อถือได้ นักเรียนยังมีความคิดเชิงเหตุผลไม่ดี ควรได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเป็นอย่างยิ่ง ส่วนเรื่องที่ครูประจำชั้นไม่เห็นด้วย ได้แก่ ยังไม่จำเป็นที่จะต้องจัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน โรงเรียนเสี่ยงประมาณไปในการจัดโครงการแนะแนวโดยไม่ได้รับผลประโยชน์คุ้มค่า และโรงเรียนยังไม่ควรจัดบริการแนะแนวเมื่อนักเรียนยังไม่มีปัญหาอะไร สิ่งที่ครูประจำชั้นส่วนใหญ่ไม่แน่ใจ ได้แก่ โครงการแนะนำนิยามจัดกันเป็นครั้งคราว การแนะแนวทำให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากในการตัดสินใจด้วยตนเอง นักเรียนย่อมมีความสามารถประจำตัวและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ นักเรียนระดับประถมศึกษา ยังไม่มีความพร้อมที่จะรับบริการต่างๆจากโรงเรียน สรุปได้ว่า ครูประจำชั้นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการแนะแนวและการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาแทบทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวใน
โรงเรียนประถมศึกษา
ผู้บริหารส่วนกลาง

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหา
อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนว</u>				
๑.	ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่	๓.๘๘	๐.๖๐	มีปัญหามาก
๒.	ครูแนะแนวมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการทำงานแนะแนวไม่เพียงพอ	๓.๓๓	๑.๑๑	มีปัญหปานกลาง
๓.	ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษาและฝึกอบรมวิชาการด้านแนะแนวโดยเฉพาะ	๒.๘๘	๑.๕๒	มีปัญหปานกลาง
๔.	จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนมีน้อยเกินไป	๓.๕๕	๑.๑๓	มีปัญหามาก
๕.	ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๘๘	๐.๗๘	มีปัญหปานกลาง
๖.	ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับนับถือและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๓๓	๐.๗๐	มีปัญหาน้อยมาก
๗.	ครูแนะแนวกับคณะครูในโรงเรียนมักขัดแย้งและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๗๗	๐.๖๖	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน</u>				
๘.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว	๒.๘๘	๑.๐๕	มีปัญหปานกลาง
๙.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนการจัดบริการแนะแนว	๒.๕๕	๑.๑๓	มีปัญหาน้อย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ขอ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๐.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้วางแผนจัดโครงการปฏิบัติงานแนะแนว อย่างรัดกุมเพียงพอ	๓.๒๒	๐.๖๖	มีปัญหাপานกลาง
๑๑.	ผู้บริหารโรงเรียนขาดเทคนิคในการขอความร่วมมือจากทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง	๓.๑๑	๐.๗๕	มีปัญหাপานกลาง
๑๒.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ในงาน แนะแนว	๒.๗๗	๐.๘๓	มีปัญหাপานกลาง
๑๓.	ขาดการติดต่อประสานงานที่ดีพอระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวและคณะครู	๓.๐๐	๐.๘๖	มีปัญหাপานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน</u>				
๑๔.	คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนว	๓.๑๑	๐.๘๒	มีปัญหাপานกลาง
๑๕.	คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การแนะแนว	๓.๑๑	๐.๘๒	มีปัญหাপานกลาง
๑๖.	คณะครูในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการ แนะแนว	๓.๕๕	๐.๘๘	มีปัญหามาก
๑๗.	คณะครูขาดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน	๒.๗๗	๐.๘๓	มีปัญหাপานกลาง
๑๘.	คณะครูมีทัศนคติไม่ดีต่อการแนะแนว	๒.๕๕	๐.๗๒	มีปัญหาน้อย
๑๙.	คณะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาสำหรับการแนะแนว	๓.๓๓	๐.๘๖	มีปัญหাপานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน</u>				
๒๐.	นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนค่อนข้างต่ำ	๒.๘๘	๐.๗๕	มีปัญหাপานกลาง
๒๑.	นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของการบริการแนะแนว	๒.๗๗	๐.๖๖	มีปัญหাপานกลาง
๒๒.	นักเรียนมักแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองมากกว่าขอคำปรึกษา จากครูแนะแนว	๓.๑๑	๐.๖๐	มีปัญหাপานกลาง

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๒๓.	การสำรวจข้อมูลจากนักเรียนบางครึ่งนักเรียนไม่ใครให้ความจริงกับครูแนะแนว	๓.๓๓	๐.๕๐	มีปัญหปานกลาง
๒๔.	โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน	๓.๐๐	๐.๗๐	มีปัญหปานกลาง
๒๕.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเท่าที่ควร	๓.๕๕	๐.๘๘	มีปัญหามาก
๒๖.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	๓.๒๒	๐.๘๓	มีปัญหปานกลาง
๒๗.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจบทหลานของตนและไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตนได้อย่างเพียงพอ	๓.๔๔	๐.๗๒	มีปัญหปานกลาง
๒๘.	ผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว	๑.๘๘	๐.๖๐	มีปัญหาน้อยมาก
๒๙.	ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจและความถนัดของบุตรของตน	๓.๖๖	๐.๘๖	มีปัญหามาก
๓๐.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน	๒.๘๘	๐.๙๒	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ</u>				
๓๑.	โรงเรียนมีห้องไม่พอที่จะจัดเป็นห้องแนะแนวและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะ	๓.๕๕	๑.๐๑	มีปัญหามาก
๓๒.	โรงเรียนไม่มีเวลาจัดกิจกรรม โสมรุมและขาดงบประมาณในการบริการแนะแนว	๓.๔๔	๑.๐๑	มีปัญหปานกลาง
๓๓.	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวภายในโรงเรียนที่เพียงพอ	๓.๑๑	๐.๗๘	มีปัญหปานกลาง

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๓๔.	โรงเรียนกองบริหารการสอนนักเรียนที่มีปริมาณเกินอัตรากำลังของครู	๓.๕๕	๐.๓๒	มีปัญหามาก
๓๕.	ขาดเอกสารเกี่ยวกับการแนะแนวและเอกสารการวิจัยทางค่านแนะแนวเพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูแนะแนวและคณะครู	๓.๑๑	๐.๗๕	มีปัญหปานกลาง
๓๖.	ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐานอื่น ๆ เช่น แบบวัดเชาวน์ปัญญาที่จะนำมาใช้ในการแนะแนว	๓.๔๔	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
๓๗.	การติดตามผลนักเรียนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะขาดการเอาใจใส่และความร่วมมือจากนักเรียน	๓.๒๒	๐.๖๖	มีปัญหปานกลาง
๓๘.	เจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวต่าง ๆ เช่น เสมียนพิมพ์คีย์ผู้ช่วยครูแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๕๕	๐.๕๒	มีปัญหามาก
๓๙.	วัสดุเครื่องใช้ในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๕๕	๐.๓๒	มีปัญหามาก
๔๐.	ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัดกิจกรรมแนะแนว	๓.๐๐	๐.๕๐	มีปัญหปานกลาง
๔๑.	ขาดวิทยากรและแหล่งบริการให้ความรู้แก่นักเรียนในชุมชนมีไม่เพียงพอ	๒.๘๘	๑.๑๖	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ ๕ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาของผู้บริหารส่วนกลางนั้น ผู้บริหารส่วนกลางมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค่านครูแนะแนว ในเรื่องอัตราของครูแนะแนวมีไม่เพียงพอและเวลาปฏิบัติงานค่านครูแนะแนวของครูแนะแนวมีน้อยเกินไป เนื่องจากมีชั่วโมงสอนมากเกินไปนั่นเอง ซึ่งผู้บริหารถือว่าเป็นปัญหาที่ควรแก้ไข ส่วนปัญหาในเรื่องอื่น ๆ มีปัญหาน้อยหรือมีปัญหายู้งายในระดับปานกลาง สำหรับความคิดเห็นของผู้บริการที่ถือว่าเป็นปัญหาน้อยมาก ได้แก่เรื่อง ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับนับถือและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งในความเป็นจริงผู้บริหารโรงเรียนยอมรับและร่วมมือกับครูแนะแนวได้เป็นอย่างดี และเรื่องที่ผู้บริหารเห็นว่ามีปัญหายู้งายในระดับปานกลาง ได้แก่เรื่อง ครูแนะแนว

มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านการแนะแนวไม่เพียงพอ ครูแนะแนวส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาการฝึกอบรมวิชาตามแนะแนวมาโดยเฉพาะ ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกัน ครูแนะแนวมักขัดแย้งและขาดความสัมพันธ์กับคณะครูในโรงเรียน ซึ่งในเรื่องเหล่านี้ผู้บริหารเห็นว่าไม่เป็นปัญหาสำคัญสำหรับครูแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครในปัจจุบันแต่อย่างใด

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารมีความเห็นว่าไม่ค่อยจะมีปัญหาอะไรหรือมีก็น้อยมาก หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้บริหารโรงเรียนปัจจุบันมีน้อยมาก นั่นคือผู้บริหารโรงเรียนปัจจุบันมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนดีขึ้น คงจะเห็นได้จากความคิดเห็นที่มีปัญหาปานกลาง ใต้แก่ ผู้บริหารไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว ผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้วางแผนจัดโครงการปฏิบัติงานแนะแนวอย่างรัดกุมเพียงพอ ผู้บริหารขาดเทคนิคในการขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ในงานแนะแนว การติดต่อประสานงานที่กระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวและคณะครู เป็นต้น สิ่งดังกล่าวมาแล้วนั้น ผู้บริหารส่วนกลางมีความเชื่อว่าผู้บริหารโรงเรียนปัจจุบันมีความรู้และประสบการณ์ในงานแนะแนวดีพอสมควร จึงค่อนข้างไม่มีปัญหาอะไรสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนนั้น ผู้บริหารมีความเห็นว่า คณะครูส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องหรือมีปัญหามากในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะแนว ส่วนที่มีปัญหาน้อยเกี่ยวกับคณะครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแนะแนวนั้น หมายความว่า คณะครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับหลักการแนะแนวนั่นเอง ส่วนที่ผู้บริหารมีความเห็นว่า คณะครูจะมีปัญหาปานกลางค่อนข้างไปทางน้อยมากเหมือนกัน ใต้แก่ คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนว คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว คณะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาว่างสำหรับการแนะแนว ส่วนที่มีปัญหาปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย ใต้แก่ คณะครูขาดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้บริหาร เห็นว่าคณะครูส่วนใหญ่มีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานร่วมกันดี

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น ผู้บริหารทุกคนมีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง บางเรื่องมีปัญหาค่อนข้างไปทางมาก ใต้แก่ นักเรียนมักแก้ปัญหาด้วยตัวเอง

มากกว่าขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว การสำรวจข้อมูลบางครั้งนักเรียนไม่ใคร่ให้ความจริงกับครู
แนะแนวและโรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน และบางเรื่องจะมีปัญหา
ปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย ไค้แก นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนรู้ค่อนข้างต่ำ นักเรียน
ไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ปัญหา
เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหามาก ไค้แก ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน
ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจและความถนัดของบุตร
หลานของตน อันอาจเป็นผลให้การจัดกิจกรรมแนะแนวหรือโครงการแนะแนวไม่ได้ผลดี ส่วนเรื่อง
ที่ผู้บริหารเห็นว่า มีปัญหาค่อนข้างน้อยหรือเกือบจะไม่มีปัญหา ไค้แก ผู้ปกครองมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ
ผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว นั่นคือ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อผู้บริหารและครู
แนะแนวในโรงเรียน ส่วนที่เป็นปัญหามากกลางเมื่อพิจารณาแล้วบางเรื่องค่อนข้างจะมีปัญหามาก
เหมือนกัน ไค้แก ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่
ไม่สนใจบุตรหลานของตนและไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนได้อย่างเพียงพอ ซึ่งอาจจะมีแนวโน้มเป็นปัญหา
มากได้ต่อไป ส่วนที่เป็นปัญหามากกลางค่อนข้างไปทางน้อย ไค้แก ผู้ปกครองไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับ
ฟังข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ นั้น ผู้บริหารมีความเห็นว่า เป็นสิ่งที่มีปัญหามาก
และอาจเป็นอุปสรรคในการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนได้มาก ไค้แก โรงเรียนมีห้องไม่พอ
สำหรับใช้เป็นห้องแนะแนวและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะ โรงเรียนมีอัตรากำลังครูไม่เพียง
พอกับจำนวนนักเรียน เจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวต่าง ๆ เช่น เสมียนพิมพ์ดีดไม่เพียงพอ วัสดุ
เครื่องใช้ในางานแนะแนวต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้นผู้บริหารถือว่าเป็นสิ่ง
จำเป็นและต้องหาทางแก้ไขโดยเร็ว ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างจะเป็นปัญหาได้มาก
ในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน ไค้แก โรงเรียนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมและขาดงบประมาณใน
การจัดบริการแนะแนว โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ด้านแนะแนวของโรงเรียน ขาดเอกสารและ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว ชาคแบบสอบถามและข้อทดสอบมาตรฐานต่าง ๆ ชาคการติดตามผลนักเรียนและนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครูที่ดี ชาคความร่วมมือที่ดีจากบุคคลภายนอก ในการจัดกิจกรรมแนะแนว และส่วนที่เห็นว่ามีปัญหาปานกลางค่อนข้างน้อย ได้แก่ ชาควิทยากร และแหล่งบริการให้ความรู้แก่นักเรียนมีไม่เพียงพอ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนว
ในโรงเรียนประถมศึกษา

ศึกษานิเทศก์

ตารางที่ ๑๐: ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับ
ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนว</u>				
๑.	ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่	๓.๖๒	๐.๙๗	มีปัญหามาก
๒.	ครูแนะแนวมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการแนะแนวไม่เพียงพอ	๓.๕๘	๐.๙๗	มีปัญหามาก
๓.	ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษาและอบรมวิชาการด้านแนะแนวมาโดยเฉพาะ	๓.๕๑	๐.๙๗	มีปัญหปานกลาง
๔.	จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนน้อยเกินไป	๓.๕๕	๐.๙๕	มีปัญหามาก
๕.	ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ต่อกัน	๓.๐๘	๐.๙๗	มีปัญหปานกลาง
๖.	ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับนับถือและขาดความสัมพันธ์ที่ต่อกัน	๒.๕๑	๐.๙๒	มีปัญหปานกลาง
๗.	ครูแนะแนวกับคณะครูในโรงเรียนมักขัดแย้งกันและขาดความสัมพันธ์ที่ต่อกัน	๒.๘๓	๑.๑๖	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน</u>				
๘.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของ บริการแนะแนว	๓.๒๕	๑.๐๗	มีปัญหাপานกลาง
๙.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนการจัดบริการ แนะแนว	๓.๑๖	๑.๐๘	มีปัญหাপานกลาง
๑๐.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่ใ้วางแผนการจัดโครงการ ปฏิบัติงานแนะแนวอย่างรัดกุมเพียงพอ	๓.๕๐	๐.๗๘	มีปัญหাপานกลาง
๑๑.	ผู้บริหารโรงเรียนขาดเทคนิคในการขอความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	๓.๑๒	๐.๗๕	มีปัญหাপานกลาง
๑๒.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ ในงานแนะแนว	๓.๔๑	๐.๘๒	มีปัญหাপานกลาง
๑๓.	ขาดการติดต่อประสานงานที่ดีพอระหว่างผู้บริหาร โรงเรียน ครูแนะแนว และคณะครู	๓.๒๕	๐.๕๔	มีปัญหাপานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน</u>				
๑๔.	คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ ของบริการแนะแนว	๓.๓๓	๐.๘๑	มีปัญหাপานกลาง
๑๕.	คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว	๓.๐๘	๐.๗๕	มีปัญหাপานกลาง
๑๖.	คณะครูในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการแนะแนว	๓.๒๐	๐.๘๓	มีปัญหাপานกลาง

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ขอ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๗.	คณะครูขาดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน	๒.๕๑	๐.๓๗	มีปัญหปานกลาง
๑๘.	คณะครูมีทัศนคติไม่ถูกต้องการแนะแนว	๒.๕๘	๐.๕๓	มีปัญหปานกลาง
๑๙.	คณะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จนไม่มีเวลาว่างสำหรับการแนะแนว	๓.๕๓	๐.๘๘	มีปัญหามาก
<u>ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน</u>				
๒๐.	นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนค่อนข้างต่ำ	๓.๒๕	๐.๕๕	มีปัญหปานกลาง
๒๑.	นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของการแนะแนว	๒.๕๕	๑.๐๘	มีปัญหปานกลาง
๒๒.	นักเรียนมักแก้ปัญหาค้าง ๆ ด้วยตนเองมากกว่าขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว	๓.๕๐	๐.๗๒	มีปัญหปานกลาง
๒๓.	การสำรวจข้อมูลจากนักเรียน บางครั้งนักเรียนไม่ใคร่ให้ความจริงกับครูแนะแนว	๓.๖๒	๐.๘๒	มีปัญหามาก
๒๔.	โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน	๓.๓๓	๑.๐๐	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน</u>				
๒๕.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเท่าที่ควร	๓.๓๗	๐.๘๒	มีปัญหปานกลาง
๒๖.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน	๓.๕๔	๐.๕๓	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๒๗.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจบุตรหลานของตนและไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตนได้อย่างเพียงพอ	๓.๕๕	๑.๐๒	มีปัญหามาก
๒๘.	ผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว	๒.๕๕	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๒๙.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจและความถนัดของบุตรหลานของตน	๓.๕๗	๐.๗๗	มีปัญหามาก
๓๐.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน	๓.๑๒	๐.๒๕	มีปัญหามาก
<u>ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ</u>				
๓๑.	โรงเรียนที่ห้องไม่พอที่จะจัดเป็นห้องแนะแนวและห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะ	๓.๕๔	๐.๕๓	มีปัญหามาก
๓๒.	โรงเรียนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมโคมมูนิตี้และขาดงบประมาณในการจัดบริการแนะแนว	๓.๓๓	๐.๕๖	มีปัญหามาก
๓๓.	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวภายในโรงเรียนที่เพียงพอ	๓.๕๔	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๓๔.	โรงเรียนต้องรับภาระสอนนักเรียนที่มีปริมาณเกินอัตรา กำลังของครู	๓.๕๐	๐.๕๓	มีปัญหามาก
๓๕.	ขาดเอกสาร เกี่ยวกับการแนะแนวและเอกสาร การวิจัยทางค่านแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ครูแนะแนวและคณะครู	๓.๕๔	๐.๕๓	มีปัญหามาก

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๓๖.	ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐานอื่น ๆ เช่นการวัดเชาวน์ปัญญาที่จะนำมาใช้ในการแนะแนว	๓.๕๘	๐.๗๗	มีปัญหปานกลาง
๓๗.	การติดตามผลนักเรียนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะ ขาดการเอาใจใส่และความร่วมมือจากนักเรียน	๓.๕๐	๑.๐๒	มีปัญหปานกลาง
๓๘.	เจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวต่าง ๆ เช่น เสมียนพิมพ์คึก ครูช่วยครูแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๕๕	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๓๙.	วัสดุเครื่องใช้ในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๘๓	๑.๐๘	มีปัญหามาก
๔๐.	ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัด กิจกรรมแนะแนว	๓.๗๐	๐.๕๕	มีปัญหามาก
๔๑.	ขาดวิทยากรและแหล่งบริการให้ความรู้แก่ นักเรียนในชุมชนมีไม่เพียงพอ	๓.๒๕	๐.๘๕	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ ๑๐ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา ของศึกษานิเทศก์นั้น ศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นครูแนะแนว ส่วนใหญ่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับตัวครูแนะแนวมาก ได้แก่ปัญหาค้น ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำงานคานแนะแนว ครูมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในคานแนะแนวไม่เพียงพอ จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนมีน้อยเกินไป ปัญหาค้นครูแนะแนวที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหามาก ซึ่งผู้บริหารระดับสูงจะต้องหาทางแก้ปัญหาค้นนี้ให้ได้ มิเช่นนั้นการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนจะไม่ก้าวหน้าแต่อย่างใด เพราะขาดครูที่มีความรู้และประสบการณ์ในคานนี้ โดยเฉพาะ ส่วนความเห็นที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นสิ่งที่มีปัญหาอยู่บ้างเหมือนกันแต่ไม่มากนัก เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้ผ่านการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเข้าอบรมคานแนะแนว

มาโดยเฉพาะ ครูแนะแนวขาดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียน ขาดการยอมรับและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูแนะแนวกับคณะครูในโรงเรียนมักขัดแย้งและ ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปัญหาเหล่านี้ที่ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่าเป็นปัญหาปานกลาง

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาแต่อย่างใด โดยปกติผู้บริหารโรงเรียนหรือครู ใหญ่ได้ตระหนักถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองอยู่แล้ว ในฐานะผู้นำหรือผู้ริเริ่มให้มีการ จัดโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน ก็ต้องอาศัยผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่เป็นผู้บริหาร งานแนะแนวร่วมกับคณะครูในโรงเรียน งานแนะแนวของโรงเรียนจึงจะสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่าเป็นปัญหาปานกลางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว สิ่งต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนมี หรือได้ปฏิบัติงานเป็นประจำอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมีปัญหามากนัก ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ สนับสนุนการจัดบริการแนะแนว ผู้บริหารไม่ได้วางแผนปฏิบัติงานอย่างรัดกุม ผู้บริหารขาด เทคนิคในการขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารขาดความรู้และประสบการณ์ ในงานแนะแนว ขาดการติดต่อประสานงานที่กระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนวและ คณะครู

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าจะมีปัญหาอยู่ใน ระดับปานกลางก็ตาม แต่บางเรื่องก็มีแนวโน้มค่อนข้างจะมีปัญหามาก บางเรื่องค่อนข้าง จะมีปัญหาน้อย เรื่องที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาได้มาก ได้แก่ คณะครูไม่เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของบริการแนะแนว คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยเฉพาะคณะครูในโรงเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการแนะแนว สิ่งดังกล่าว มาแล้วซึ่งอาจเป็นปัญหามากอีกต่อไปถ้ายังไม่รีบแก้ไขให้หมดไปโดยเร็ว ก็ยังคงเป็นปัญหา เช่นนี้อยู่ต่อไป ส่วนที่เป็นปัญหาปานกลางค่อนข้างน้อยหรือน้อยมาก ได้แก่คณะครูมีทัศนคติ ไม่ดีต่อการแนะแนว ถ้าทุกคนได้รู้และเข้าใจหลักการของการแนะแนวที่ดีแล้วย่อมมีทัศนคติ ที่ดีต่อการแนะแนว แล้วหันมาสนับสนุนส่งเสริมกันอย่างจริงจังต่อไป ส่วนที่มีปัญหามากที่สุด ก็คือ ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่า ในการปฏิบัติงานด้านภาระงานของโรงเรียนเกี่ยวกับการสำรวจปัญหาหรือการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่เห็นว่ามียุทธศาสตร์มาก ได้แก่การสำรวจข้อมูลจากนักเรียน บางครั้งนักเรียนไม่ใคร่ให้ความจริงแก่ครูแนะแนวได้แก่ นักเรียนมักแก้ปัญหาคำถามด้วยตนเองมากกว่า ขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน หรือมีบ้างไม่มากนัก ได้แก่นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว ซึ่งความเป็นจริงแล้วนักเรียนมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนวมาก

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนไม่ค่อยจะเป็นปัญหา คือเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่บางเรื่องก็ค่อนข้างจะเป็นปัญหามาก บางเรื่องค่อนข้างมีปัญหาน้อยหรืออาจจะไม่เป็นปัญหาได้ เรื่องที่ค่อนข้างจะเป็นปัญหามากได้แก่ ผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองไม่สนใจกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สนใจบุคลากรของตน ตลอดจนผู้ปกครองไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน ส่วนที่เป็นปัญหามากปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย หรือมีปัญหาน้อย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีคือผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว และสิ่งที่ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่าตรงกันมากที่สุดและคิดว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหามากได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของบุคลากรของตน

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่นๆ ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหามากในกรณีที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวมีไม่เพียงพอ วัสดุเครื่องมือในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งในทางปฏิบัติงานแนะแนวนั้น ศึกษานิเทศก์มีความเห็นว่า เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากที่สุด ส่วนที่เป็นปัญหามากปานกลางค่อนข้างไปทางมากได้แก่ โรงเรียนมีห้องไม่พอสำหรับจัดเป็นห้องแนะแนวและห้องปฏิบัติการอื่นๆ ไม่มีเวลาและงบประมาณในการจัดกิจกรรมแนะแนว

โรงเรียนชาคการประชาสัมพันธงานแนะแนวให้กว้างขวาง ชาคอิศรากำลึงครูแนะแนว
ชาคเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวในการ เพิ่มฐนความรู้แก่ครูแนะแนว
ชาคการสอบตามและข้อทดสอบมาตรฐานอื่นๆที่จำเป็น ชาคการติดตามผลนักเรียนที่ลี้และ
นักเรียนไม่ร่วมมือเกี่ยวกับการให้ข้อมูลต่างๆแก่ครูแนะแนว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนว
ในโรงเรียนประถมศึกษา

ครูใหญ่

ตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับปัญหา
อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	X̄	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนว</u>				
๑.	ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลา ทำงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่	๔.๐๑	๐.๘๘	มีปัญหามาก
๒.	ครูแนะแนวมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ในด้านการแนะแนวไม่เพียงพอ	๓.๕๒	๐.๘๘	มีปัญหปานกลาง
๓.	ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษา และฝึกอบรมวิชาการ ด้านแนะแนวมาโดยเฉพาะ	๓.๕๘	๐.๙๒	มีปัญหปานกลาง
๔.	จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนน้อยเกินไป	๓.๗๒	๐.๘๘	มีปัญหามาก
๕.	ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๕๕	๑.๑๓	มีปัญหปานกลาง
๖.	ครูแนะแนวกับผู้บริหาร โรงเรียนขาดการยอมรับ นับถือและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๖๒	๑.๐๘	มีปัญหปานกลาง
๗.	ครูแนะแนวกับคณะครูในโรงเรียนมักขัดแย้งกัน และขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๒.๕๖	๑.๑๗	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน</u>				
๘.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของ บริการแนะแนว	๒.๓๘	๑.๐๘	มีปัญหาน้อยมาก

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ขอ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๙.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนการจัดบริการ แนะแนว	๒.๒๗	๑.๑๑	มีปัญหาน้อยมาก
๑๐.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่ใ้วางแผนการจัดโครงการ ปฏิบัติงานแนะแนวอย่างรัดกุมเพียงพอ	๒.๗๙	๑.๐๖	มีปัญหাপานกลาง
๑๑.	ผู้บริหารโรงเรียนขาดเทคนิคในการขอความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	๒.๗๕	๐.๙๗	มีปัญหাপานกลาง
๑๒.	ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ ในงานแนะแนว	๒.๗๓	๑.๑๐	มีปัญหาน้อยมาก
๑๓.	ขาดการติดต่อประสานงานที่ดีพอระหว่างผู้บริหาร โรงเรียน ครูแนะแนวและคณะครู	๒.๗๕	๑.๑๖	มีปัญหাপานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน</u>				
๑๔.	คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ ของบริการแนะแนว	๒.๘๓	๑.๑๒	มีปัญหাপานกลาง
๑๕.	คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว	๒.๖๑	๑.๐๗	มีปัญหাপานกลาง
๑๖.	คณะครูในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการแนะแนว	๓.๐๕	๐.๙๗	มีปัญหাপานกลาง
๑๗.	คณะครูขาดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน	๒.๕๑	๐.๙๘	มีปัญหาน้อยมาก
๑๘.	คณะครูมีทัศนคติไม่ดีต่อการแนะแนว	๒.๕๕	๑.๐๐	มีปัญหাপานกลาง
๑๙.	คณะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลา สำหรับบริการแนะแนว	๓.๕๐	๑.๑๐	มีปัญหাপานกลาง

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน</u>				
๒๐.	นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการ เรียนคองข้างต่ำ	๓.๐๘	๐.๙๖	มีปัญหปานกลาง
๒๑.	นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว	๒.๙๓	๑.๐๖	มีปัญหปานกลาง
๒๒.	นักเรียนแก้ปัญหาด่าง ๆ ด้วยตนเองมากกว่า ขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว	๓.๐๐	๐.๙๓	มีปัญหปานกลาง
๒๓.	การสำรวจข้อมูลจากนักเรียน บางครั้ง นักเรียนไม่ใคร่ให้ความจริงกับครูแนะแนว	๓.๑๓	๑.๐๒	มีปัญหปานกลาง
๒๔.	โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและ ความต้องการของนักเรียน	๓.๐๕	๐.๙๘	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน</u>				
๒๕.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับ ทางโรงเรียนเท่าที่ควร	๓.๙๓	๐.๙๑	มีปัญหปานกลาง
๒๖.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	๓.๓๓	๐.๘๓	มีปัญหปานกลาง
๒๗.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจบุตรหลาน ของตนและไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตน ไต่อย่างเพียงพอ	๓.๖๖	๐.๙๘	มีปัญหามาก
๒๘.	ผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนว	๒.๖๘	๐.๙๐	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๒๙.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของ บุตรหลานของตน	๓.๕๐	๐.๘๖	มีปัญหাপานกลาง
๓๐.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับ ข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน	๒.๕๕	๐.๘๖	มีปัญหাপานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ</u>				
๓๑.	โรงเรียนมีห้องไม่พอที่จะจัดเป็นห้องแนะแนว และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะ	๓.๓๕	๑.๓๒	มีปัญหাপานกลาง
๓๒.	โรงเรียนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมโอมรุมและ ซากงบประมาณในการจัดบริการแนะแนว	๓.๓๗	๑.๐๑	มีปัญหাপานกลาง
๓๓.	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว ภายในโรงเรียนที่เพียงพอ	๓.๐๕	๐.๘๖	มีปัญหাপานกลาง
๓๔.	โรงเรียนต้องรับภาระสอนนักเรียนที่มี ปริมาณเกินอัตรากำลังของครู	๓.๑๖	๑.๐๓	มีปัญหাপานกลาง
๓๕.	ขาดเอกสาร เกี่ยวกับการแนะแนวและ เอกสารวิจัยทางกานแนะแนว เพื่อเพิ่มพูน ความรู้แก่ครูแนะแนวและคณะครู	๓.๕๑	๐.๕๕	มีปัญหাপานกลาง
๓๖.	ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐาน อื่น ๆ เช่น การวัดเชาว์ปัญญาที่จะนำมาใช้ ในการแนะแนว	๓.๕๕	๑.๐๕	มีปัญหามาก

ตารางที่ ๑๑ (ต่อ)

ขอ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๓๗.	การติดตามผลนักเรียนไม่ไถ่ผลดีเท่าที่ควร เพราะขาดการเอาใจใส่และความร่วมมือจากนักเรียน	๓.๐๕	๐.๕๑	มีปัญหাপานกลาง
๓๘.	เจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวต่าง ๆ เช่น เสมียนพิมพ์คึก ครูช่วยครูแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๕๕	๑.๑๓	มีปัญหามาก
๓๙.	วัสดุเครื่องใช้ในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๓๐	๐.๕๓	มีปัญหามาก
๔๐.	ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัดกิจกรรมแนะแนว	๓.๒๐	๐.๕๕	มีปัญหাপานกลาง
๔๑.	ขาดวิทยากรและแหล่งบริการให้ความรู้แก่นักเรียนในชุมชนมีไม่เพียงพอ	๓.๓๓	๑.๐๕	มีปัญหাপานกลาง

จากตารางที่ ๑๑ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนว ในโรงเรียนประถมศึกษาของครูใหญ่นั้น ครูใหญ่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นครูแนะแนวว่าอยู่ในระดับมีปัญหามาก สิ่งที่เป็นปัญหามากได้แก่ จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนมีน้อยเกินไป ครูแนะแนวมีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำงานค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมที่ นอกจากสิ่งเหล่านี้แล้ว ครูใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนวด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ครูแนะแนวมีความรู้ทักษะและประสบการณ์ในก้นแนะแนวไม่เพียงพอ ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้ศึกษาและฝึกอบรมวิชาแนะแนวมาโดยเฉพาะ ส่วนที่เป็นปัญหাপานกลางแต่ค่อนข้างไปทางน้อย ได้แก่ ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูแนะแนวมักขัดแย้งกับคณะครูในโรงเรียน

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน ครูใหญ่มีความเห็นว่า มีปัญหาน้อยมาก หรือว่าจะมีปัญหาก็คือเป็นปัญหาที่ขึ้นอยู่กับปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียนนั่นเอง

สิ่งที่ครูใหญ่ส่วนมากเห็นว่ามีปัญหาน้อยมาก ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนไม่เป็นคุณประโยชน์ของบริการแนะแนว ไม่สนับสนุนการจัดบริการแนะแนว และไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์แนะแนว ปัญหาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติหรือมีอยู่แล้ว ส่วนสิ่งที่ครูใหญ่เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่แล้วอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างไม่มีปัญหาอะไร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ใ้ควางแผนปฏิบัติงานแนะแนวอย่างรัดกุม ผู้บริหารขาดเทคนิคในการขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ขาดการติดต่อประสานงานที่กระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนว และคณะครู

ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า คณะครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาแต่อย่างใด จึงอยู่ในระดับปานกลาง เพราะว่าทุกคนเข้าใจหลักการแนะแนวได้ก็พอสมควร และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี จะมีปัญหาค่อนข้างมากก็คือ ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมากเกินไป

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนนั้น ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างไปทางมาก ได้แก่ปัญหาเรื่อง นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนค่อนข้างต่ำ นักเรียนไม่เห็นคุณประโยชน์ของการแนะแนว นักเรียนมักแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว ปัญหาที่นักเรียนไม่ให้ความรู้ที่เป็นจริงแก่ครูแนะแนว โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาที่มีแนวโน้มค่อนข้างมาก ถ้าหากได้มีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ปัญหาที่จะลดน้อยลงไปเอง

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนนั้น ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหามากที่สุดคือเกี่ยวกับ ปัญหาผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจทรหลานของตนเองเท่าที่ควร ส่วนด้านอื่น ๆ ก็มีปัญหาค่อนข้างไปทางจะมีปัญหามาก

ในบางเรื่อง และค่อนข้างจะมีปัญหาน้อยหรือน้อยที่สุดก็ในบางเรื่องเช่นกัน เรื่องที่ค่อนข้างจะมีปัญหามาก ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของบุตรหลานของตน ส่วนที่จะเป็นปัญหาค่อนข้างน้อยได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้บริหารโรงเรียนและครูแนะแนว ผู้ปกครองนักเรียนไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะของทางโรงเรียน ปัญหาดังกล่าวนี้ค่อนข้างจะมีน้อยลงเมื่อผู้ปกครองนักเรียนได้มีความรู้และเข้าใจแนวทางของการแนะแนวในโรงเรียนดีขึ้น

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ ครูใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าโรงเรียนยังขาดสิ่งจำเป็นสำหรับการแนะแนวอีกมาก สิ่งที่เป็นปัญหาหรือมีปัญหามากได้แก่ ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐานอื่น ๆ ที่จำเป็น ขาดเจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนว วัสดุเครื่องมือที่ใช้ในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ สิ่งเหล่านี้ถือว่าสำคัญและจำเป็นมากสำหรับกิจการแนะแนว ส่วนที่เป็นปัญหาปานกลางบางส่วนก็ค่อนข้างจะมีปัญหามาก และบางส่วนค่อนข้างจะมีปัญหาน้อยเช่นเดียวกัน ส่วนที่มีปัญหาค่อนข้างมากได้แก่ โรงเรียนไม่มีเวลาและงบประมาณที่เพียงพอสำหรับงานแนะแนว โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ทั้งทางค่านแนะแนวที่ค้ำพ้อ ขาดอัตราครูแนะแนว ขาดเอกสารและงานวิจัยทางค่านแนะแนวสำหรับเพิ่มพูนความรู้ทางค่านแนะแนว ขาดการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนที่ดี ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอก ขาดวิทยากรและแหล่งบริการให้ความรู้แก่นักเรียนมีไม่เพียงพอ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนว
ในโรงเรียนประถมศึกษา

ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของครูประจำชั้น เกี่ยวกับ
ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษา

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูแนะแนว</u>				
๑.	ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจนไม่มีเวลาทำงานแนะแนวใคอย่างเต็มที่	๓.๓๐	๑.๑๘	มีปัญห่าปานกลาง
๒.	ครูแนะแนวมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในค่านการแนะแนวไม่เพียงพอ	๓.๘๗	๑.๐๗	มีปัญห่าปานกลาง
๓.	ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษาและฝึกอบรมวิชาการ ค่านแนะแนวมาใคโดยเฉพาะ	๓.๕๘	๑.๑๐	มีปัญห่าปานกลาง
๔.	จำนวนครูแนะแนวในโรงเรียนน้อยเกินไป	๓.๕๐	๑.๒๑	มีปัญห่าปานกลาง
๕.	ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ค้ค้ทอกัน	๓.๘๘	๑.๐๖	มีปัญห่าปานกลาง
๖.	ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับนับถ้อและขาดความสัมพันธ์ที่ค้ค้ทอกัน	๓.๓๘	๑.๑๐	มีปัญห่าปานกลาง
๗.	ครูแนะแนวกับคณะครูในโรงเรียน มักขัดแย้งถันและขาดความสัมพันธ์ที่ค้ค้ทอกัน	๓.๒๖	๑.๑๘	มีปัญห่าปานกลาง

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร โรงเรียน</u>				
๘.	ผู้บริหาร โรงเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ ของบริการแนะแนว	๓.๒๒	๑.๒๔	มีปัญหปานกลาง
๙.	ผู้บริหาร โรงเรียนไม่สนับสนุนการจัดบริการ แนะแนว	๓.๒๒	๑.๒๑	มีปัญหปานกลาง
๑๐.	ผู้บริหาร โรงเรียนไม่ได้วางแผนการจัดโครงการ งานแนะแนวอย่างรัดกุมเพียงพอ	๓.๓๗	๑.๑๕	มีปัญหปานกลาง
๑๑.	ผู้บริหาร โรงเรียนขาดเทคนิคในการขอความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	๓.๓๘	๑.๑๕	มีปัญหปานกลาง
๑๒.	ผู้บริหาร โรงเรียนไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ ในงานแนะแนว	๓.๓๗	๑.๑๕	มีปัญหปานกลาง
๑๓.	ขาดการติดต่อประสานงานที่เพียงพอ ระหว่าง ผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนว และคณะครู	๓.๓๖	๑.๑๕	มีปัญหปานกลาง
<u>ปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน</u>				
๑๔.	คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของ บริการแนะแนว	๓.๒๒	๑.๒๐	มีปัญหปานกลาง
๑๕.	คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว	๓.๑๘	๑.๑๘	มีปัญหปานกลาง
๑๖.	คณะครูในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการแนะแนว	๓.๔๓	๑.๑๒	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
๑๗.	คณะกรรมการฯ มีความสำคัญในการปฏิบัติงาน	๓.๑๐	๑.๒๐	มีปัญหากลาง
๑๘.	คณะกรรมการฯ มีทัศนคติไม่ถูกต้อง แะแนว	๒.๕๔	๑.๑๔	มีปัญหากลาง
๑๙.	คณะกรรมการฯ มีชั่วโมงสอนมากเกินไป จนไม่มี เวลาว่างสำหรับการแนะแนว	๓.๕๔	๑.๑๐	มีปัญหามาก
<u>ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน</u>				
๒๐.	นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานการเรียนค่อนข้างต่ำ	๓.๕๒	๑.๐๕	มีปัญหากลาง
๒๑.	นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว	๓.๕๖	๑.๑๒	มีปัญหากลาง
๒๒.	นักเรียนแก้ปัญหาดังกล่าว ๆ ด้วยตนเองมากกว่า ขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว	๓.๖๐	๑.๐๔	มีปัญหามาก
๒๓.	การสำรวจข้อมูลจากนักเรียน บางครั้ง นักเรียนไม่ใคร่ให้ความจริงกับครูแนะแนว	๓.๖๑	๑.๐๒	มีปัญหามาก
๒๔.	โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการ ของนักเรียน	๓.๕๖	๑.๐๐	มีปัญหามาก
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน</u>				
๒๕.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับทาง โรงเรียนเท่าที่ควร	๓.๖๐	๑.๑๕	มีปัญหามาก
๒๖.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	๓.๕๔	๑.๐๖	มีปัญหากลาง
๒๗.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สนใจดูแล ของตนเองและไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตน ไต่อย่างเพียงพอ	๓.๗๗	๑.๐๐	มีปัญหามาก

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	X̄	S.D.	ความหมาย
๒๘.	ผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บริหาร โรงเรียนและครูแนะแนว	๓.๒๒	๑.๑๒	มีปัญหากลาง
๒๙.	ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติ ปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ของบุตรหลานของตน	๓.๖๖	๐.๕๗	มีปัญหามาก
๓๐.	ผู้ปกครองนักเรียนไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อ เสนอแนะของทางโรงเรียน	๓.๔๐	๑.๐๘	มีปัญหามาก
<u>ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ</u>				
๓๑.	โรงเรียนมีห้องไม่พอที่จะจัดเป็นห้องแนะแนว และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้โดยเฉพาะ	๓.๖๒	๑.๐๓	มีปัญหามาก
๓๒.	โรงเรียนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมโฮมรูมและ ขาคงงบประมาณในการจัดบริการแนะแนว	๓.๕๖	๐.๕๘	มีปัญหามาก
๓๓.	โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว ภายในโรงเรียนที่เพียงพอ	๓.๕๑	๐.๕๘	มีปัญหากลาง
๓๔.	โรงเรียนต้องรับภาระสอนนักเรียนที่มีปริมาณ เกินอัตรากำลังของครู	๓.๕๒	๑.๑๒	มีปัญหากลาง
๓๕.	ขาดเอกสาร เกี่ยวกับการแนะแนวและ เอกสาร การวิจัยทางค่านแนะแนว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ แก่ครูแนะแนวและคณะครู	๓.๖๒	๐.๕๘	มีปัญหามาก

ตารางที่ ๑๒ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	X̄	S.D.	ความหมาย
๓๖.	ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐานอื่น ๆ เช่น แบบวัดเชาวน์ปัญญา ที่จะนำมาใช้ในการ แนะแนว	๓.๕๒	๑.๐๕	มีปัญหากลาง
๓๗.	การติดตามผลนักเรียนไม่ไต่ผลก็เท่าที่ควร เพราะขาดความเอาใจใส่และความร่วมมือ จากนักเรียน	๓.๕๐	๐.๕๘	มีปัญหากลาง
๓๘.	เจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนวต่าง ๆ เช่น เสมีนพิมพ์ดีด ผู้ช่วยครูแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๓๐	๐.๕๗	มีปัญหามาก
๓๙.	วัสดุเครื่องใช้ในงานแนะแนวมีไม่เพียงพอ	๓.๖๕	๑.๐๑	มีปัญหามาก
๔๐.	ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัด กิจกรรมแนะแนว	๓.๔๑	๑.๑๓	มีปัญหากลาง
๔๑.	ขาดวิทยากรและแหล่งบริการให้ความรู้แก่ นักเรียนในชุมชนมีไม่เพียงพอ	๒.๕๕	๑.๖๓	มีปัญหากลาง

จากตารางที่ ๑๒ ค่าความคิดเห็นเฉลี่ยในเรื่องเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ
ในการจัดโครงการแนะแนว ในโรงเรียนประถมศึกษาของครูประจำชั้นนั้น ครูประจำชั้นส่วนใหญ่
มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาของครูแนะแนวอยู่ในระดับมีปัญหากลางค่อนข้างไปทางมาก ได้แก่
ครูแนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไป ครูแนะแนวมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในด้านแนะแนว
ไม่เพียงพอ ครูแนะแนวจำนวนมากไม่ได้รับการศึกษาหรือผ่านการอบรมวิชาการแนะแนวมา
โดยเฉพาะ จำนวนครูแนะแนวมีน้อยเกินไป ครูแนะแนวกับนักเรียนขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
ครูแนะแนวกับผู้บริหารโรงเรียนขาดการยอมรับและขาดความสัมพันธ์ที่ดี ครูแนะแนวกับคณะครู

ในโรงเรียนมักขัดแย้งและขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ปัญหาทั้งกล่าวนี้ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดเล็กก็ไม่มีปัญหามากนัก ถ้าเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีครูและนักเรียนจำนวนมาก ๆ อาจเป็นปัญหาในด้านการปฏิบัติงานได้มาก

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร โรงเรียน ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนนั้น อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางน้อย ได้แก่การที่ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้และให้การสนับสนุนส่งเสริมกิจการแนะแนวของโรงเรียนได้ก็พอสมควร ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วยังทำได้ไม่มากนัก ได้แก่ ไม่สนับสนุนให้มีการจัดกันอย่างจริงจัง ไม่มีการวางแผนปฏิบัติงานอย่างรัดกุม ขาดการติดต่อประสานงานที่ดีกับครูแนะแนวและคณะครูในโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่นั้น หากมิได้รับการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาให้มากขึ้นแล้ว ผู้บริหารโรงเรียนในฐานะหัวหน้าสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้นำในการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียนอยู่ ก็จะไม่ประสบความสำเร็จได้เท่าที่ควร

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนนั้น ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีปัญหาเกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียนในก้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่บางสิ่งก็ค่อนข้างไปทางมีปัญหามากเหมือนกัน ได้แก่ คณะครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของบริการแนะแนว คณะครูไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแนะแนว ขาดความรู้ความเข้าใจด้านแนะแนวที่เพียงพอ ขาดความสามัคคีในการปฏิบัติงาน และที่เห็นความเห็นว่า เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด ก็ ได้แก่ คณะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป จนไม่มีเวลาว่างสำหรับการแนะแนว ปัญหาที่อยู่ในระดับค่อนข้างมีปัญหาน้อย ได้แก่ คณะครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแนะแนว ซึ่งความจริงแล้วครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีและเห็นคุณค่าของการแนะแนวเป็นอย่างดี

ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันมากในปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน สิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมีปัญหามาก ได้แก่ นักเรียนมักแก้ปัญหาคำต่าง ๆ

ด้วยตนเอง มากกว่าขอคำปรึกษาจากครูแนะแนว การสำรวจข้อมูลนักเรียนไม่มีใครให้ ความจริงกับครูแนะแนว โรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักเรียน ครูส่วนใหญ่ เห็นว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมากได้แก่ นักเรียน มีพื้นฐานการเรียนต่ำ นักเรียนไม่เห็นคุณค่าประโยชน์ของบริการแนะแนว

ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหา เกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนนั้น เป็นปัญหาอยู่ในระดับมีปัญหามาก และปัญหาระดับปานกลาง ที่มีแนวโน้มเป็นปัญหามากได้ สิ่งที่มีแนวโน้มปัญหามาก ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ กับทางโรงเรียนเท่าที่ควร ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจบุตรหลานของตนและไม่มีเวลา คุยแลได้อย่างเพียงพอ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระดับสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนความถนัดของบุตรหลานตน และไม่เชื่อถือและไม่ยอมรับข้อเสนอแนะ ของทางโรงเรียน ซึ่งส่วนแต่เป็นปัญหามากทั้งสิ้น ส่วนปัญหาอื่นที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บริหารโรงเรียน และครูแนะแนว เป็นต้น

ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและอื่น ๆ ครูประจำชั้นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหา เกี่ยวกับโรงเรียนที่มีปัญหามาก ได้แก่ ขาดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแนะแนว ขาดเจ้าหน้าที่ประจำแผนกแนะแนว ขาดวัสดุเครื่องมือใช้งานแนะแนว ส่วนที่เป็นปัญหาระดับปานกลางหรือไม่ค่อยมีปัญหามากนัก ได้แก่ โรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์ค่านิยมที่ค้ำ ฝัก ขาดแบบสอบถามและขอทดสอบมาตรฐานต่าง ๆ ขาดความร่วมมือจากบุคคลภายนอก ขาดวิทยากรและการบริการให้ความรู้ในชุมชน ซึ่งปัญหาคงกล่าวนี้ในความเห็นของครูประจำชั้น เห็นว่าไม่ใช่เรื่องสำคัญ เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมคืออยู่แล้ว

ความเห็นและขอเสนอแนะ

สรุปรวบรวมความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรคและขอเสนอแนะ
ของผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว
ต่อสภาพการจักโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร โดย
เรียงลำดับตามความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

แนวคิด หลักการ ความสำคัญและความจำเป็นของการจักโครงการ

แนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ และครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว
ต่างมีความเห็นและขอเสนอแนะแก่ผู้บริหาร โรงเรียนและโรงเรียนสอดคล้องต่อกันมากที่สุด
ก็คือ โรงเรียนทุกแห่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรจักบริการแนะแนวหรือโครงการแนะแนว
ขึ้นในโรงเรียนอย่างจริงจัง มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามผลประเมินผลโครงการ
แนะแนวอยู่เสมอ ๆ เพราะโครงการแนะแนวที่จักขึ้นในโรงเรียนประถมศึกษาชั้นนั้น เป็น
โครงการที่จักขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งปัญหาการเรียนและปัญหา
ส่วนตัวของนักเรียนทั้งโรงเรียนได้อย่างมาก ในค่านโยบาย ผู้บริหารส่วนกลาง
ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่และครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การจัก
โครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาทุกแห่ง ถือเป็นนโยบายสำคัญของสำนักการศึกษา
ที่โรงเรียนต้องจักและดำเนินการในค่านนี้โดยเร็วที่สุด และบริการที่โรงเรียนจักก็ควรจัก
ทุก ๆ ค่าน ทั้งการแนะแนวค่านการศึกษาและอาชีพ โดยทางสำนักการศึกษาจะเป็นผู้จักสรร
งบประมาณสำหรับกิจการแนะแนวในโรงเรียนให้มากขึ้น ตลอดจนพิจารณาคัดเลือกครูที่เหมาะสม
ให้เข้ารับการอบรมค่านแนะแนว และส่งเสริมให้ครูไถ่ลาศึกษาต่อทางค่านแนะแนวให้มากขึ้น
กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

ความเห็นด้านอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการแนะแนว

ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และครูประจำชั้น มีความเห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่มีห้องสำหรับใช้เป็นห้องแนะแนว และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ได้ เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับงานแนะแนวโดยเฉพาะมีไม่เพียงพอ เช่น โต๊ะ ม้านั่ง ตู้เก็บเอกสาร ตลอดจนแบบทดสอบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นต่อการจัดบริการแนะแนวหรือโครงการแนะแนวในโรงเรียนเป็นอย่างมาก จึงเป็นเรื่องที่ผู้บริหารส่วนกลางและผู้บริหารโรงเรียนจะต้องจัดทำมาให้ได้โดยเร็ว เพื่อใช้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนให้ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพต่อไป

ความเห็นด้านงบประมาณ

ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และครูประจำชั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การจะจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนให้มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีงบประมาณที่เพียงพอจึงจะจัดได้ แต่สภาพที่เป็นจริงในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณเพื่อการให้บริการแนะแนวไม่เพียงพอ ทั้งนี้โรงเรียนได้รับเงินช่วยเหลือจากทางสำนักงานการศึกษา น้อยเกินไป ซึ่งทางสำนักงานการศึกษาจะต้องเร่งดำเนินการและให้ความช่วยเหลือแก่ทางโรงเรียน โดยด่วน

ความคิดเห็นด้านตำแหน่งครูแนะแนวโรงเรียน

โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีตำแหน่งครูแนะแนว โดยเฉพาะ เหมือนกับตำแหน่งครูพิเศษอื่น ๆ เช่นตำแหน่งครูบรรณารักษ์โรงเรียน ตำแหน่งครูฝ่ายศิลป์ ฯลฯ ทั้ง ๆ ที่ตำแหน่งครูแนะแนวนั้นถือว่ามีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับโรงเรียน และนักเรียน สมควรที่ทางฝ่ายสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร จะได้พิจารณาว่าตนตำแหน่งและอัตราเงินเดือนสำหรับครูแนะแนว เพื่อเสนอขออนุมัติแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานครต่อไปโดยเร็ว เพื่อจะให้กิจการแนะแนวหรือโครงการแนะแนวของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ก้าวหน้ามากขึ้นกว่าเดิม

ความคิดเห็นด้านบุคลากร

ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และครูประจำชั้น มีความเห็น และขอเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลากรต่าง ๆ ที่มีบทบาทอย่างสำคัญที่จะช่วยให้โครงการแนะแนว ในโรงเรียนประถมศึกษาประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวก็ได้ ในแง่ของการปฏิบัติและดำเนินงาน ซึ่งขอคิดเห็นและขอเสนอแนะจากทุกฝ่ายเห็นว่า มีความสำคัญเรียงลำดับไปจากสำคัญมาก ที่สุดไปจนถึงสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่

กานครูแนะแนว   ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษานิเทศก์ ครูใหญ่ และ ครูประจำชั้น ให้ขอคิดเห็นและขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ไว้ดังนี้

ผู้บริหารส่วนกลาง : ให้ขอเสนอแนะว่าโรงเรียนควรพิจารณาคัดเลือก ครูที่มีความสนใจและตั้งใจที่จะปฏิบัติงานแนะแนวหรือนักเรียน ไปเข้ารับการอบรมทางด้าน แนะแนว แล้วกลับมาทำหน้าที่ครูแนะแนวในโรงเรียนให้มากขึ้น เพราะในปัจจุบันครูที่ ทำหน้าที่แนะแนวส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ด้านแนะแนวที่ถูกต้อง เขามาทำหน้าที่ แนะแนวเพราะใจรักหรือเต็มใจทำเพื่อนักเรียนมากกว่า และยังเน้นต่อไปอีกว่า ครูที่ผ่านการ ฝึกอบรมจากทางสำนักงานการศึกษาจัดให้ ต้องเสนอรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน แนะแนวในโรงเรียนไปให้ทางสำนักงานการศึกษาทราบทุก ๆ ระยะเวลา เพื่อการตรวจสอบและการ พิจารณาให้ความช่วยเหลือต่อไป ผู้บริหารส่วนกลางต้องการให้ครูทุกคนในโรงเรียนประถม ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ทำหน้าที่แนะแนวไปพร้อม ๆ กับการเรียนการสอนด้วย เพราะเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันครูมักจะคิดเสมอว่า มีใช้หน้าที่ของตนที่จะให้การแนะแนวแก่นักเรียน เป็นหน้าที่ของครูแนะแนวโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด ๆ

ศึกษานิเทศก์ ทั้งที่เป็นศึกษานิเทศก์ส่วนกลางและศึกษานิเทศก์เขต ต่าง ให้ความเห็นและขอเสนอแนะเกี่ยวกับครูแนะแนวไว้ว่า ทุกโรงเรียนต้องจัดโครงการแนะแนว ขึ้นเพื่อนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยครูที่ทำหน้าที่แนะแนวเป็นกำลังสำคัญ แต่โรงเรียนทุกแห่งไม่มี อัตรากูแนะแนวโดยเฉพาะ ที่ให้ทำหน้าที่ครูแนะแนวอยู่ขณะนี้นส่วนใหญ่ขาดความรู้ ทักษะ

และประสบการณ์ต่างก้านแนะแนว โดยให้โรงเรียนพิจารณาคัดเลือกส่งครูไปเข้ารับการอบรม
 ก้านแนะแนวตามที่สำนักการศึกษาจัดให้ ภายหลังจากการอบรมแล้วให้เริ่มปฏิบัติงานแนะแนวใน
 โรงเรียนโดยทันที และให้โรงเรียนรายงานการปฏิบัติงานแนะแนวต่อหน่วยศึกษานิเทศก์
 เป็นประจำ สิ่งที่ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันมากที่สุดก้านที่เกี่ยวกับตัวครูก็คือ
 ครูส่วนมากไม่เห็นความสำคัญหรือคุณค่าของการแนะแนวและบทบาทของครูแนะแนว ใก้ก็พอ
 นอกจากนั้นยังใก้เสนอแนะไว้อีกว่า ควรจัดใ้มีครูแนะแนวประจำโรงเรียนอย่างน้อย ๒ คน
 จัดใ้มีการประชาสัมพันธ์ต่างก้านแนะแนวใ้มากขึ้น และใ้จัดส่งวิทยากรไปใ้ค่าแนะนำ
 เกี่ยวกับการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนอยู่เสมอ ๆ

ครูใหญ่ ครูใหญ่ส่วนใหญ่ใ้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับครูแนะแนว
 และบุคคลที่เกี่ยวของกับครูแนะแนวในก้านการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน โดยมีความ
 เห็นว่า ศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา และกลุ่มโรงเรียนควรใ้ให้ความร่วมมือในการจัด
 โครงการแนะแนวในโรงเรียนอย่างจริงจัง แต่ปัญหาสำคัญอยู่ที่ครูแนะแนวไม่มีเวลาพอ ครู
 แนะแนวเองส่วนมากขาดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ใ้เพียงพอ ไม่มีการจัดครูแนะแนว
 ในโรงเรียนโดยเฉพาะ จึงต้องใ้มาใ้ใช้ครูประจำชั้นทำหน้าที่แทน ซึ่งก็ต้องทำหน้าที่อย่าง
 เต็มที่ โดยไม่ต้องมีชั่วโมงสอน นอกจากนี้ในการดำเนินงานแนะแนวต้องใ้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวของ
 เห็นความสำคัญของการแนะแนวในโรงเรียนอย่างจริงจัง จัดหาเอกสารและวัสดุเครื่องใ้ที่
 จำเป็นสำหรับการแนะแนวใ้เพียงพอ สภาพการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา
 นี้ จัดบริการแนะแนวน้อยเกินไป ไม่สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียน และควรส่งเสริมสนับสนุน
 ใ้ครูแนะแนวเป็นผู้จัดและดำเนินการเองอย่างเต็มที่ และยังใ้ขอสังเกตที่เป็นประโยชน์ไว้อีก
 ว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนปัจจุบันนี้ยังไม่ใ้มาตรฐาน อุปสรรคสำคัญเนื่องมาจาก
 ขาดครูแนะแนว ขาดอุปกรณ์ ขาดห้องแนะแนว และขาดงบประมาณที่จะนำมาใ้ใช้ในการดำเนินงาน
 ใ้โดยเต็มที่ บริการที่จัดใ้ก็ใ้เฉพาะการแนะแนวทางการศึกษาต่อ กิจกรรมอื่น ๆ ขาดสถานที่
 จัด เป็นต้น

ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนว ส่วนใหญ่ให้ความเห็นและขอเสนอแนะไว้ว่า ควรจัดโครงการแนะแนวขึ้นในทุกระดับโรงเรียนและการจัดโครงการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ นั้น ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจังจึงจะประสบผลสำเร็จ แต่การจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครในปัจจุบันนี้ มีปัญหาที่แก้ยาก ขาดความพร้อมด้านครูแนะแนว งบประมาณที่ไม่เพียงพอ ขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น และขาดห้องสำหรับการแนะแนวโดยเฉพาะ นอกจากนี้โรงเรียนควรมีแผนกแนะแนวและจัดให้ครูได้ทำหน้าที่แนะแนวหลาย ๆ คน จึงจะโดยลัด ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับครูแนะแนวโดยตรงนั้น ครูประจำชั้นส่วนใหญ่ได้ขอเสนอแนะไว้ว่า ควรจัดอัตราครูแนะแนวประจำโรงเรียนไว้ โดยเฉพาะเพื่อให้กำเนินการแนะแนวแก่นักเรียนได้อย่างเต็มที่โรงเรียนละ ๑ คน เป็นอย่างน้อย และยังให้ความเห็นต่อไปอีกว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนว ครูแนะแนวส่วนมากขาดความรู้ทางคำแนะนำและไม่กระตือรือร้นในการทำงานด้านนี้มากนัก

ก้านผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารส่วนกลางให้ความเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่ นั้นไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือในการจัดโครงการแนะแนวเท่าที่ควร ก็สอดคล้องกับความเห็นและขอเสนอแนะของศึกษานิเทศก์ที่ว่า ผู้บริหารทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ให้ความร่วมมือ และไม่ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาให้กับโรงเรียนเท่าที่ควร และในฐานะผู้บริหารโรงเรียนครูใหญ่ควร เป็นผู้ริเริ่มโครงการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนด้วยตนเอง แล้วให้ทางสำนักการศึกษาช่วยเหลือคานอื่น ๆ ส่วนความเห็นของครูใหญ่เกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนนั้น ครูใหญ่ส่วนมากเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนต้องเข้าร่วมประชุมสัมมนาและอบรมวิชาการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษามากขึ้น ทั้งยังให้ผู้บริหารโรงเรียนมีความรับผิดชอบ มีความรู้ และประสิทธิภาพในงานแนะแนวอย่างกว้างขวาง สำหรับครูประจำชั้น มีความเห็นและขอเสนอแนะเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนไว้ว่า ควรจัดให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือครูใหญ่ เข้ารับการอบรมด้านแนะแนวให้มากขึ้น ตลอดจนจัดส่งครูในโรงเรียนเข้าอบรมวิชาการแนะแนวที่ถูกต้อง ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดโครงการแนะแนวอย่างรัดกุมและเอาจริงเอาจังมากกว่านี้ และเสนอแนะอีกว่าผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสนใจคานแนะแนวของโรงเรียนให้มากขึ้น โดย

ให้ทางสำนักการศึกษา เป็นผู้จัดอบรมสัมมนาหรือให้ผู้บริหารระดับสูงเห็นความสำคัญของการ
แนะแนว

ก้านคณะครูในโรงเรียน ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ และครู
ประจำชั้น ให้ความเห็นและขอเสนอแนะว่า คณะครูในโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญและไม่ให้
ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแนะแนวของโรงเรียนเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขาด
ความรู้และประสบการณ์ทางก้านแนะแนว จึงเสนอแนะให้ครูเข้ารับการอบรมทางก้านแนะแนว
ให้มากขึ้น

ทางก้านตัวนักเรียน ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ และครูประจำชั้น
ให้ความเห็นที่นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาและมักจะแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าขอคำปรึกษาจาก
ครูแนะแนว นักเรียนมักไม่เห็นความสำคัญของการแนะแนวและไม่ใคร่ให้ความจริงแก่ครูแนะแนว
เท่าที่ควร

ทางก้านผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารส่วนกลาง ศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ และ
ครูประจำชั้น ให้ความเห็นตรงกันว่า ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนใจดูแลบุตรหลานของตน
เท่าที่ควร ไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนและครูแนะแนวในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางก้าน
แนะแนว นอกจากนี้ยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการแนะแนวอยู่มาก ทางแก้คือพยายามให้ผู้ปกครอง
นักเรียนเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา
ให้มากขึ้น พร้อมทั้งให้โรงเรียนได้มีการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวของโรงเรียนออกไปให้
กว้างขวาง และพยายามให้คนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดโครงการแนะแนวของโรงเรียน
มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้